

Úřední věstník

Evropské unie

L 306

České vydání

Právní předpisy

Svazek 54
23. listopadu 2011

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1174/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně 8
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik 12
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy 25
- ★ Nařízení Rady (EU) č. 1177/2011 ze dne 8. listopadu 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku 33

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II *Nelegislativní akty*

SMĚRNICE

★ Směrnice Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států	41
---	----

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1173/2011

ze dne 16. listopadu 2011

o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 136 ve spojení s čl. 121 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Členské státy, jejichž měnou je euro, mají zvláštní zájem a povinnost provádět hospodářské politiky, které podporují řádné fungování hospodářské a měnové unie, a vyvarovat se politik, které toto fungování ohrožují.

(2) Za účelem zajištění řádného fungování hospodářské a měnové unie umožňuje Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) přijmout v eurozóně zvláštní opatření nad rámec ustanovení použitelných na všechny členské státy.

(3) Zkušenosti získané a chyby učiněné v průběhu prvního desetiletí hospodářské a měnové unie ukazují, že je

nezbytné zlepšit správu ekonomických záležitostí v Unii, která by se měla zakládat na větší odpovědnosti členských států za společně dohodnutá pravidla a politiky a na pevnějším rámci na úrovni Unie pro dohled nad vnitrostátními hospodářskými politikami.

(4) Zdokonalený rámec správy ekonomických záležitostí by se měl opírat o několik vzájemně propojených a soudržných politik zaměřených na udržitelný růst a zaměstnanost, zejména o strategii Unie pro růst a zaměstnanost, se zvláštním zaměřením na rozvoj a posilování vnitřního trhu, podporu mezinárodního obchodu a konkurenceschopnosti, o evropský semestr pro posílenou koordinaci hospodářských a rozpočtových politik a o účinný rámec pro prevenci a nápravu nadměrných schodků veřejných financí (Pakt o stabilitě a růstu), o pevný rámec pro prevenci a nápravu makroekonomické nerovnováhy, minimální požadavky na vnitrostátní rozpočtové rámce a o posílenou regulaci finančního trhu a dohled nad ním, včetně makroobezřetnostního dohledu prováděného Evropskou radou pro systémová rizika.

(5) Pakt o stabilitě a růstu i celý rámec správy ekonomických záležitostí by měly doplňovat strategii Unie pro růst a zaměstnanost a být s ní slučitelné. Z propojení těchto různých prvků by neměly plynout výjimky z ustanovení Paktu o stabilitě a růstu.

(6) Dosažení a udržení dynamického vnitřního trhu by mělo být považováno za součást řádného a bezproblémového fungování hospodářské a měnové unie.

(7) Komise by měla zastávat důraznější úlohu v rámci postupů posíleného dohledu, pokud jde o posuzování jednotlivých členských států, sledování, mise na místě, doporučení a varování. Při rozhodování o sankcích by měla být úloha Rady omezena a v Radě by se mělo hlasovat obrácenou kvalifikovanou většinou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 46.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. září 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2011.

- (8) V zájmu zajištění stálého dialogu s členskými státy, jehož cílem je plnění cílů tohoto nařízení, by Komise měla vykonávat kontrolní mise.
- (9) Komise by měla v pravidelných intervalech provádět komplexní hodnocení systému správy ekonomických záležitostí, a zejména účinnosti a přiměřenosti svých sankcí. Tato hodnocení by měla být v případě potřeby doplněna příslušnými návrhy.
- (10) Při provádění tohoto nařízení by Komise měla zohledňovat aktuální hospodářskou situaci dotčených členských států.
- (11) Posílení správy ekonomických záležitostí by mělo zahrnovat užší a včasnější zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů.
- (12) S Evropským parlamentem lze zahájit hospodářský dialog, který by umožnil Komisi zveřejnit své analýzy a předsedovi Rady, Komisi a případně předsedovi Evropské rady nebo předsedovi euroskupiny diskutovat. Tato veřejná diskuze by mohla umožnit jednání o vzájemných vlivech vnitrostátních rozhodnutí a umožnit veřejný tlak na příslušné aktéry. I když se uznává, že partnery Evropského parlamentu v rámci tohoto dialogu jsou příslušné orgány Unie a jejich zástupci, může příslušný výbor Evropského parlamentu nabídnout členskému státu, na nějž se vztahuje rozhodnutí Rady přijaté podle článků 4, 5 a 6 tohoto nařízení, možnost účastnit se výměny názorů. Účast členského státu na takové výměně názorů je dobrovolná.
- (13) Aby bylo prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně účinnější, jsou nezbytné dodatečné sankce. Tyto sankce by měly posílit důvěryhodnost rámce pro fiskální dohled v Unii.
- (14) Pravidla stanovená v tomto nařízení by měla zajistit spravedlivé, včasné, odstupňované a účinné mechanismy pro dodržení preventivní a nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu, zejména nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik⁽¹⁾ a nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku⁽²⁾, přičemž dodržování rozpočtové kázně se posuzuje na základě kritérií schodku veřejných financí a veřejného dluhu.
- (15) Sankce pro členské státy, jejichž měnou je euro, podle tohoto nařízení, které jsou založené na preventivní složce Paktu o stabilitě a růstu by měly motivovat k přizpůsobení se střednědobému rozpočtovému cíli a k jeho udržení.
- (16) Za účelem zamezení zkreslení údajů, ať už záměrnému nebo v důsledku hrubé nedbalosti, o schodku veřejných financí a veřejném dluhu, které jsou nezbytným východiskem koordinace hospodářské politiky v Unii, by měly být členskými státy odpovědnými za takové zkreslení údajů uloženy pokuty.
- (17) Za účelem doplnění pravidel pro výpočet výše pokut za zkreslování statistik i pro stanovení postupu, který má Komise při vyšetřování takového jednání uplatňovat, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podrobná kritéria pro stanovení výše pokuty a provádění šetření Komise. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (18) V rámci preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu by přizpůsobení se střednědobému rozpočtovému cíli a jeho dodržování mělo být zajištěno povinností uloženou členskému státu, jehož měnou je euro a který nedosahuje dostatečného pokroku v rozpočtové konsolidaci, dočasně složit úročený vklad. Povinnost by měla být uložena v případě, kdy se členský stát, včetně členského státu se schodkem nižším, než je referenční hodnota 3 % hrubého domácího produktu (HDP), významně odchýlí od střednědobého rozpočtového cíle nebo od vhodné cesty postupného dosažení tohoto cíle a toto odchýlení nenapraví.
- (19) Složený úročený vklad by měl být společně s připsanými úroky uvolněn ve prospěch dotčeného členského státu poté, co Rada dospěje k závěru, že situace, jež vedla k uložení povinnosti složit vklad, již pominula.
- (20) V rámci nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu by sankce pro členský stát, jehož měnou je euro, měly spočívat v povinnosti složit neúročený vklad v případě rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku, pokud již byla v rámci preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu dotčenému členskému státu uložena povinnost složit úročený vklad nebo v případech obzvláště závažného neplnění povinností v oblasti

(¹) Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

(²) Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

rozpočtové politiky stanovených v Paktu o stabilitě a růstu, nebo v povinnosti uhradit pokutu v případě nesplnění doporučení Rady k nápravě nadměrného schodku veřejných financí.

(21) Aby nedocházelo k tomu, že by sankce v rámci preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu podle tohoto nařízení byly ukládány se zpětným účinkem, měly by se v každém případě uplatňovat pouze, pokud jde o příslušná rozhodnutí Rady přijatá podle nařízení (ES) č. 1466/97 po vstupu tohoto nařízení v platnost. Aby obdobně nedocházelo k tomu, že by sankce v rámci nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu podle tohoto nařízení byly ukládány se zpětným účinkem, měly by se uplatňovat, pouze pokud jde o příslušná doporučení a rozhodnutí s cílem napravit nadměrný schodek veřejných financí, která Rada přijme po vstupu tohoto nařízení v platnost.

(22) Výše úročeného vkladu, neúročeného vkladu a pokuty podle tohoto nařízení by měla být stanovena tak, aby zajistila spravedlivé odstupňování sankcí v rámci preventivní i nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu a poskytla dostatečnou motivaci, aby členské státy, jejichž měnou je euro, dodržovaly fiskální rámec Unie. Pokuty podle čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU, vymezené v článku 12 nařízení (ES) č. 1467/97, se skládají z pevné složky ve výši 0,2 % HDP a z proměnné složky. Odstupňování a rovné zacházení s členskými státy je tedy zajištěno, pokud se úročený vklad, neúročený vklad a pokuta podle tohoto nařízení rovnají 0,2 % HDP, tj. výši pevné složky pokuty podle čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU.

(23) Rada by měla mít možnost snížit nebo zrušit sankce uložené členskému státu, jehož měnou je euro, na základě doporučení Komise vycházejícího z odůvodněné žádosti dotčeného členského státu. V rámci nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu by Komise také měla mít možnost doporučit snížení nebo zrušení sankce z důvodu výjimečných hospodářských okolností.

(24) Neúročený vklad by měl být uvolněn po nápravě nadměrného schodku a úrok z tohoto vkladu a vybrané pokuty by měly být účelově vázány pro potřeby mechanismů stability pro poskytování finanční pomoci, které vytvořily členské státy, jejichž měnou je euro, aby zajistily stabilitu eurozóny jako celku.

(25) Pravomoc přijímat jednotlivá rozhodnutí o uplatnění sankcí stanovených v tomto nařízení by měla být svěřena Radě. Jako součást koordinace hospodářských politik členských států v rámci Rady podle čl. 121 odst. 1 Smlouvy o fungování EU jsou tato jednotlivá rozhodnutí

bezprostředním pokračováním opatření přijatých Radou v souladu s články 121 a 126 Smlouvy o fungování EU a nařízeními (ES) č. 1466/97 a (ES) č. 1467/97.

(26) Jelikož toto nařízení obsahuje obecná pravidla pro účinnou vynutitelnost nařízení (ES) č. 1466/97 a (ES) č. 1467/97, mělo by být přijato řádným legislativním postupem podle čl. 121 odst. 6 Smlouvy o fungování EU.

(27) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření jednotného mechanismu sankcí za účelem posílení prosazování preventivní a nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu v eurozóně, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví systém sankcí za účelem posílení prosazování preventivní a nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu v eurozóně.

2. Toto nařízení se vztahuje na členské státy, jejichž měnou je euro.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „preventivní složkou Paktu o stabilitě a růstu“ systém mnohostranného dohledu organizovaný podle nařízení (ES) č. 1466/97;

2) „nápravnou složkou Paktu o stabilitě a růstu“ postup pro vyvažování se nadměrnému schodku členských států upravený v článku 126 Smlouvy o fungování EU a v nařízení (ES) č. 1467/97;

3) „výjimečnými hospodářskými okolnostmi“ okolnosti, za nichž se překročení referenční hodnoty schodku veřejných financí považuje za výjimečné ve smyslu čl. 126 odst. 2 písm. a) druhé odrážky Smlouvy o fungování EU a ve smyslu nařízení (ES) č. 1467/97.

KAPITOLA II

HOSPODÁŘSKÝ DIALOG

Článek 3

Hospodářský dialog

V zájmu posílení dialogu mezi orgány Unie, zejména mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí, a v zájmu zajištění větší transparentnosti a odpovědnosti může příslušný výbor Evropského parlamentu vyzvat předsedu Rady, Komisi a v případě potřeby předsedu Evropské rady nebo předsedu euroskupiny, aby se dostavili do výboru k projednání rozhodnutí přijatých podle článků 4, 5 a 6 tohoto nařízení.

Příslušný výbor Evropského parlamentu může dát příležitost členskému státu dotčenému těmito rozhodnutími, aby se výměny názorů zúčastnil.

KAPITOLA III

SANKCE V RÁMCI PREVENTIVNÍ SLOŽKY PAKTU O STABILITĚ A RŮSTU

Článek 4

Úročené vklady

1. Jestliže Rada přijme rozhodnutí o tom, že členský stát nepřijal opatření v reakci na doporučení Rady, uvedené v čl. 6 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (ES) č. 1466/97, Komise doporučí Radě do dvaceti dnů od přijetí rozhodnutí Rady, aby dalším rozhodnutím uložila povinnost dotčenému členskému státu složit u Komise úročený vklad ve výši 0,2 % jeho HDP v předchozím roce.

2. Rozhodnutí ukládající povinnost složení vkladu se považuje za Radou přijaté, pokud Rada nerozhodne kvalifikovanou většinou o zamítnutí doporučení Komise do deseti dnů od jeho přijetí Komisí.

3. Rada může kvalifikovanou většinou doporučení Komise změnit a přijmout takto změněné znění jako rozhodnutí Rady.

4. Komise může na základě odůvodněné žádosti dotčeného členského státu zaslané Komisi do deseti dnů od přijetí rozhodnutí Rady o nepřijetí opatření podle odstavce 1 členským státem doporučit Radě, aby snížila výši úročeného vkladu nebo jej zrušila.

5. Úročený vklad je úročen sazbou odrážející úvěrové riziko Komise a příslušné investiční období.

6. Pomine-li situace, na jejímž základě bylo přijato doporučení Rady podle čl. 6 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (ES)

č. 1466/97, rozhodne Rada na základě dalšího doporučení Komise, že vklad spolu s připsanými úroky z vkladu bude vrácen dotčenému členskému státu. Rada může kvalifikovanou většinou další doporučení Komise změnit.

KAPITOLA IV

SANKCE V RÁMCI NÁPRAVNÉ SLOŽKY PAKTU O STABILITĚ A RŮSTU

Článek 5

Neúročené vklady

1. Jestliže Rada v souladu s čl. 126 odst. 6 Smlouvy o fungování EU rozhodne, že v členském státě, který u Komise složil úročený vklad podle čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, existuje nadměrný schodek, nebo pokud Komise zjistí obzvláště závažné neplnění povinností v oblasti rozpočtové politiky stanovených v Paktu o stabilitě a růstu, doporučí Komise Radě do dvaceti dnů od přijetí rozhodnutí Rady, aby Rada dalším rozhodnutím uložila povinnost dotčenému členskému státu složit u Komise neúročený vklad ve výši 0,2 % jeho HDP v předchozím roce.

2. Rozhodnutí ukládající povinnost složení vkladu se považuje za Radou přijaté, pokud Rada nerozhodne kvalifikovanou většinou o zamítnutí doporučení Komise do deseti dnů od jeho přijetí Komisí.

3. Rada může kvalifikovanou většinou doporučení Komise změnit a přijmout takto změněné znění jako rozhodnutí Rady.

4. Komise může z důvodu výjimečných hospodářských okolností nebo na základě odůvodněné žádosti dotčeného členského státu zaslané Komisi do deseti dnů od přijetí rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 6 Smlouvy o fungování EU uvedeného v odstavci 1 doporučit Radě, aby snížila výši neúročeného vkladu nebo jej zrušila.

5. Vklad se skládá u Komise. Pokud členský stát složil u Komise úročený vklad podle článku 4, přemění se tento úročený vklad na neúročený vklad.

Pokud částka úročeného vkladu složeného podle článku 4 a úroků připsaných k tomuto vkladu přesahuje částku neúročeného vkladu, který má být složen podle odstavce 1 tohoto článku, vrátí se rozdíl členskému státu.

Pokud částka neúročeného vkladu přesahuje částku úročeného vkladu složeného podle článku 4 a úroků připsaných k tomuto vkladu, dorovná členský stát rozdíl při složení neúročeného vkladu.

Článek 6**Pokuty**

1. Pokud Rada v souladu s čl. 126 odst. 8 Smlouvy o fungování EU rozhodne, že členský stát nepřijal účinná opatření k nápravě nadměrného schodku, Komise do dvaceti dnů od přijetí rozhodnutí doporučí, aby Rada dalším rozhodnutím uložila pokutu ve výši 0,2 % HDP členského státu v předchozím roce.

2. Rozhodnutí o uložení pokuty se považuje za Radou přijaté, pokud Rada nerozhodne kvalifikovanou většinou o zamítnutí doporučení Komise do deseti dnů od jeho přijetí Komisí.

3. Rada může kvalifikovanou většinou doporučení Komise změnit a přijmout takto změněné znění jako rozhodnutí Rady.

4. Komise může z důvodu výjimečných hospodářských okolností nebo na základě odůvodněné žádosti dotčeného členského státu zaslané Komisi do deseti dnů od přijetí rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 8 Smlouvy o fungování EU uvedeného v odstavci 1 doporučit Radě, aby snížila výši pokuty nebo ji zrušila.

5. Pokud členský stát složil u Komise neúročený vklad podle článku 5, přemění se tento neúročený vklad na pokutu.

Pokud částka neúročeného vkladu složeného podle článku 5 přesahuje částku pokuty, vrátí se rozdíl členskému státu.

Pokud částka pokuty přesahuje částku neúročeného vkladu složeného podle článku 5, nebo pokud neúročený vklad nebyl složen, členský stát dorovná rozdíl při placení pokuty.

Článek 7**Vrácení neúročených vkladů**

Jestliže Rada v souladu s čl. 126 odst. 12 Smlouvy o fungování EU rozhodne o zrušení některých nebo všech svých rozhodnutí, jsou veškeré neúročené vklady složené u Komise vráceny dotčenému členskému státu.

KAPITOLA V**SANKCE ZA ZKRESLOVÁNÍ STATISTIK****Článek 8****Sankce za zkreslování statistik**

1. Rada může na základě doporučení Komise rozhodnout o uložení pokuty členskému státu, který záměrně nebo

z hrubé nedbalosti zkresluje údaje o schodku a dluhu, které jsou relevantní pro uplatňování článků 121 nebo 126 Smlouvy o fungování EU nebo pro uplatňování Protokolu o postupu při nadměrném schodku připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU.

2. Pokuty uvedené v odstavci 1 musí být účinné, odrazující a přiměřené povaze, závažnosti a době trvání zkreslování. Výše pokuty nepřekročí 0,2 % HDP dotčeného členského státu.

3. Komise může provést jakákoli šetření nezbytná k prokázání zkreslování uvedeného v odstavci 1. Může rozhodnout o zahájení šetření, pokud zjistí, že existují vážné indicie nasvědčující existenci skutečností, které by mohly představovat takové zkreslování. Komise vyšetří domnělé zkreslování s přihlédnutím k veškerým vyjádřením dotčeného členského státu. Při plnění svých úkolů může Komise žádat od dotčeného členského státu poskytnutí informací, může vykonávat kontroly na místě a má přístup k účtům všech vládních subjektů na centrální, státní a místní úrovni i na úrovni sociálního zabezpečení. Vyžaduje-li právo dotčeného členského státu pro kontrolu na místě předchozí soudní povolení, podá Komise potřebné žádosti.

Po skončení šetření a před předložením jakéhokoli návrhu Radě dá Komise dotčenému členskému státu příležitost se k vyšetřovaným záležitostem vyjádřit. V návrhu, který předloží Radě, vychází Komise pouze ze skutečností, k nimž dostal dotčený členský stát příležitost se vyjádřit.

V průběhu šetření Komise plně respektuje právo dotčeného členského státu na obhajobu.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 11, pokud jde o:

a) podrobná kritéria pro stanovení výše pokuty podle odstavce 1;

b) podrobná pravidla týkající se postupů šetření podle odstavce 3, související opatření a podávání zpráv o šetření;

c) podrobná procesní pravidla zajišťující právo na obhajobu, přístup ke spisu, právní zastoupení, důvěrnost, ustanovení o časovém harmonogramu a pravidla pro výběr pokut podle odstavce 1.

5. Soudní dvůr Evropské unie má neomezenou příslušnost přezkoumávat rozhodnutí Rady ukládající pokuty podle odstavce 1. Uloženou pokutu může zrušit, snížit nebo zvýšit.

KAPITOLA VI

SPRÁVNÍ POVAHA SANKCÍ A ROZDĚLENÍ ÚROKŮ A POKUT

Článek 9

Správní povaha sankcí

Sankce uložené podle článků 4 až 8 jsou správní povahy.

Článek 10

Rozdělení úroků a pokut

Úrok plynoucí Komisi z vkladů složených podle článku 5 a pokuty vybrané podle článků 6 a 8 představují jiné příjmy ve smyslu článku 311 Smlouvy o fungování EU a jsou účelově vázány pro potřeby evropského nástroje finanční stability. V okamžiku, kdy členské státy, jejichž měnou je euro, vytvoří jiný mechanismus stability pro poskytování finanční pomoci, aby zajistily stabilitu eurozóny jako celku, budou pokuty účelově vázány pro potřeby tohoto jiného mechanismu.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu tří let od 13. prosince 2011. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 4 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 12

Hlasování v Radě

1. Ve věci opatření podle článků 4, 5, 6 a 8 hlasují v Radě pouze členové Rady zastupující členské státy, jejichž měnou je euro, a Rada nepřihlíží k hlasu člena Rady zastupujícího dotčený členský stát.

2. Kvalifikovaná většina členů Rady uvedených v odstavci 1 je vymezena v souladu s čl. 238 odst. 3 písm. b) Smlouvy o fungování EU.

Článek 13

Přezkum

1. Do 14. prosince 2014 a poté každých pět let zveřejní Komise zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

Tato zpráva mimo jiné zhodnotí:

a) účinnost tohoto nařízení, včetně možnosti dát Radě a Komisi pravomoci jednat za účelem řešení situací, které by mohly ohrozit řádné fungování měnové unie;

b) pokrok dosažený při zajišťování užší koordinace hospodářských politik a udržitelné konvergence hospodářské výkonnosti členských států v souladu se Smlouvou o fungování EU.

2. Je-li to vhodné, je ke zprávě připojen návrh změn tohoto nařízení.

3. Zpráva je předkládána Evropskému parlamentu a Radě.

4. Před koncem roku 2011 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možnosti zavedení „evropských cenných papírů“.

*Článek 14***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
W. SZCZUKA

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1174/2011**ze dne 16. listopadu 2011****o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 136 ve spojení s čl. 121 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zdokonalený rámec správy ekonomických záležitostí by se měl opírat o několik vzájemně propojených a soudržných politik zaměřených na udržitelný růst a zaměstnanost, zejména o strategii Unie pro růst a zaměstnanost, se zvláštním zaměřením na rozvoj a posilování vnitřního trhu, podporu mezinárodního obchodu a konkurenceschopnosti, o evropský semestr pro posílenou koordinaci hospodářských a rozpočtových politik, o účinný rámec pro prevenci a nápravu nadměrných schodků veřejných financí (Pakt o stabilitě a růstu), o pevný rámec pro prevenci a nápravu makroekonomické nerovnováhy, o minimální požadavky na vnitrostátní rozpočtové rámce a o posílenou regulaci finančního trhu a dohled nad ním, včetně makrobezpečnostního dohledu prováděného Evropskou radou pro systémová rizika.
- (2) Spolehlivé statistické údaje jsou základem dohledu nad makroekonomickou nerovnováhou. S cílem zaručit spolehlivé a nezávislé statistiky by členské státy měly zajistit profesionální nezávislost vnitrostátních statistických úřadů v souladu s Kodexem evropské statistiky, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu

a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ⁽⁴⁾. Kromě toho je pro dohled nad makroekonomickou nerovnováhou také podstatná dostupnost spolehlivých fiskálních údajů. Tento požadavek by měla zaručovat pravidla stanovená v tomto ohledu v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně ⁽⁵⁾, zejména jeho článek 8.

- (3) Koordinace hospodářských politik členských států v Unii by se měla uskutečňovat v kontextu hlavních směrů hospodářských politik a hlavních zásad politiky zaměstnanosti, jak stanoví Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), a měla by vést k dodržování hlavních zásad, jimiž jsou stabilní ceny, zdravé a udržitelné veřejné finance a měnové podmínky a udržitelná platební bilance.
- (4) Zkušenosti získané a chyby učiněné v prvním desetiletí hospodářské a měnové unie ukazují, že je nezbytné zlepšit správu ekonomických záležitostí v Unii, která by se měla zakládat na větší odpovědnosti členských států za společně dohodnutá pravidla a politiky a na pevnějším rámci na úrovni Unie pro dohled nad vnitrostátními hospodářskými politikami.
- (5) Dosažení a udržení dynamického vnitřního trhu by mělo být považováno za součást řádného a bezproblémového fungování hospodářské a měnové unie.
- (6) Zejména by měl být dohled nad hospodářskými politikami členských států rozšířen nad rámec rozpočtového dohledu a zahrnovat podrobnější a formálnější rámec s cílem zabránit nadměrné makroekonomické nerovnováze a pomoci postiženým členským státům stanovit plán nápravných opatření dříve, než tyto odchylky zakorení a v hospodářském a finančním vývoji dojde k dlouhodobému obratu velmi nepříznivým směrem. Toto rozšiřování dohledu nad hospodářskými politikami by mělo probíhat současně s prohlubováním fiskálního dohledu.
- (7) Aby bylo možné pomoci napravit tuto nadměrnou makroekonomickou nerovnováhu, je nezbytné stanovit podrobný postup v právních předpisech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 53.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. září 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2011.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽⁵⁾ Viz strana 1 Úředního věstníku.

- (8) Postup mnohostranného dohledu uvedený v čl. 121 odst. 3 a 4 Smlouvy o fungování EU je vhodné doplnit o zvláštní pravidla pro odhalování makroekonomické nerovnováhy a rovněž pro prevenci a nápravu nadměrné makroekonomické nerovnováhy v Unii. Je nezbytné, aby byl tento postup zakotven v ročním cyklu mnohostranného dohledu.
- (9) Posílení správy ekonomických záležitostí by mělo zahrnovat užší a včasnější zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů. I když se uznává, že partnery Evropského parlamentu v rámci tohoto dialogu jsou příslušné orgány Unie a jejich zástupci, může příslušný výbor Evropského parlamentu nabídnout členskému státu, na nějž se vztahuje rozhodnutí Rady o uložení úročeného vkladu nebo roční pokuty podle tohoto nařízení, možnost účastnit se výměny názorů. Účast členských států na této výměně názorů je dobrovolná.
- (10) Komise by měla zastávat důraznější úlohu v rámci postupů posíleného dohledu, pokud jde o hodnocení specifické pro každý členský stát, sledování, mise na místě, doporučení a varování.
- (11) Vynutitelnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy⁽¹⁾ by měla být posílena stanovením úročených vkladů pro případ nesplnění doporučení přijmout nápravná opatření. Tyto vklady by se měly přeměnit na roční pokutu v případě pokračujícího nesplnění doporučení k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v rámci téhož postupu při nerovnováze. Tato donucovací opatření by měla být použitelná na členské státy, jejichž měnou je euro.
- (12) V případě nedodržení doporučení Rady by mělo být uloženo složení úročeného vkladu nebo uhrazení roční pokuty, a to do doby, než Rada stanoví, že členský stát přijal nápravná opatření za účelem splnění jejích doporučení.
- (13) Pokud členský stát opakovaně nevypracuje plán nápravných opatření, který zohledňuje doporučení Rady, měla by se zpravidla také uplatnit roční pokuta, a to do doby, než Rada stanoví, že členský stát poskytl plán nápravných opatření, jenž její doporučení dostatečně zohledňuje.
- (14) Aby se zajistilo rovné zacházení s členskými státy, měly by být úročený vklad a pokuta pro všechny členské státy, jejichž měnou je euro, stejné a měly by se rovnat 0,1 % hrubého domácího produktu (HDP) dotčeného členského státu v předcházejícím roce.
- (15) Komise by měla mít možnost doporučit snížení výše sankce nebo její zrušení z důvodu výjimečných hospodářských okolností.
- (16) Postup uplatňování sankcí vůči těm členským státům, které nepřijmou účinná opatření k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy, by měl být vykládán tak, že uplatnění sankcí vůči těmto členským státům je pravidlem, a nikoliv výjimkou.
- (17) Pokuty uvedené v tomto nařízení by měly představovat jiné příjmy ve smyslu článku 311 Smlouvy o fungování EU a měly by být účelově vázány pro potřeby mechanismů stability k poskytování finanční pomoci vytvořených členskými státy, jejichž měnou je euro, aby zajistily stabilitu eurozóny jako celku.
- (18) Pravomoc přijímat jednotlivá rozhodnutí o použití sankcí stanovených v tomto nařízení by měla být svěřena Radě. Jakožto součást koordinace hospodářských politik členských států prováděné v rámci Rady, jak je stanoveno v čl. 121 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, tato jednotlivá rozhodnutí nedílně navazují na opatření přijatá Radou v souladu s článkem 121 Smlouvy o fungování EU a s nařízením (EU) č. 1176/2011.
- (19) Jelikož toto nařízení obsahuje obecná pravidla pro účinnou vynutitelnost nařízení (EU) č. 1176/2011, mělo by být přijato řádným legislativním postupem uvedeným v čl. 121 odst. 6 Smlouvy o fungování EU.
- (20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž účinného vymáhání nápravy nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států z důvodu hlubokých vzájemných obchodních a finančních vazeb mezi členskými státy a důsledků vnitrostátních hospodářských politik jednotlivých členských států projevujících se v Unii a eurozóně jako celku, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

⁽¹⁾ Viz strana 25 Úředního věstníku.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví systém sankcí pro účinnou nápravu nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně.

2. Toto nařízení se vztahuje na ty členské státy, jejichž měnou je euro.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 2 nařízení (EU) č. 1176/2011.

Kromě toho se rozumí:

„výjimečnými hospodářskými okolnostmi“ okolnosti, kdy se překročení referenční hodnoty schodku veřejných financí považuje za výjimečné ve smyslu čl. 126 odst. 2 písm. a) druhé odrážky Smlouvy o fungování EU a podle nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku ⁽¹⁾.

Článek 3

Sankce

1. Na základě doporučení Komise se rozhodnutím Rady uloží složení úročeného vkladu, jestliže bylo v souladu s čl. 10 odst. 4 nařízení (EU) č. 1176/2011 přijato rozhodnutí Rady o nesplnění doporučení, v němž Rada dospěla k závěru, že dotčený členský stát nepřijal nápravná opatření doporučená Radou.

2. Rozhodnutím Rady se na základě doporučení Komise uloží roční pokuta, jestliže:

- a) jsou dvakrát po sobě přijata doporučení Rady v rámci téhož postupu při nerovnováze v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 1176/2011 a Rada usoudí, že členský stát předložil nedostatečný plán nápravných opatření, nebo
- b) jsou dvakrát po sobě přijata rozhodnutí Rady v rámci téhož postupu při nerovnováze v souladu s čl. 10 odst. 4 nařízení (EU) č. 1176/2011, v nichž se stanoví, že doporučení nebyla splněna. V takovém případě se roční pokuta uloží přeměnou úročeného vkladu na roční pokutu.

3. Rozhodnutí uvedená v odstavcích 1 a 2 se považují za přijatá Radou, pokud Rada nerozhodne kvalifikovanou většinou o zamítnutí doporučení do deseti dnů od jeho přijetí Komisí. Rada může kvalifikovanou většinou rozhodnout o změně doporučení.

4. Komise vydá doporučení pro rozhodnutí Rady do dvaceti dnů od splnění podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2.

5. Úročený vklad nebo roční pokuta doporučená Komisí činí 0,1 % HDP dotčeného členského státu v předcházejícím roce.

6. Odchylně od odstavce 5 může Komise z důvodů výjimečných hospodářských okolností nebo na základě odůvodněné žádosti dotčeného členského státu podané Komisi do deseti dnů od splnění podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 navrhnout snížení výše úročeného vkladu nebo roční pokuty nebo jejich zrušení.

7. Složí-li členský stát úročený vklad nebo uhradí-li roční pokutu za daný kalendářní rok a Rada poté dospěje v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1176/2011 k závěru, že členský stát přijal doporučená nápravná opatření v průběhu daného roku, vrátí se vklad složený za daný rok spolu s připsaným úrokem nebo pokuta uhrazená za daný rok členskému státu poměrným dílem.

Článek 4

Využití pokut

Pokuty uvedené v článku 3 tohoto nařízení představují jiné příjmy ve smyslu článku 311 Smlouvy o fungování EU a jsou účelově vázány pro potřeby evropského nástroje finanční stability. V okamžiku, kdy členské státy, jejichž měnou je euro, vytvoří jiný mechanismus stability pro poskytování finanční pomoci, aby zajistily stabilitu eurozóny jako celku, budou pokuty účelově vázány pro potřeby tohoto jiného mechanismu.

Článek 5

Hlasování v Radě

1. O opatřeních uvedených v článku 3 hlasují pouze členové Rady zastupující členské státy, jejichž měnou je euro, přičemž Rada nepřihlíží k hlasu člena Rady zastupujícího dotčený členský stát.

2. Kvalifikovaná většina členů Rady uvedených v odstavci 1 je definována v souladu s čl. 238 odst. 3 písm. b) Smlouvy o fungování EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

Článek 6**Hospodářský dialog**

V zájmu posílení dialogu mezi orgány Unie, zejména Evropským parlamentem, Radou a Komisí, a v zájmu zajištění větší transparentnosti a odpovědnosti může příslušný výbor Evropského parlamentu vyzvat předsedu Rady, Komisi a v případě potřeby předsedu Evropské rady nebo předsedu euroskupiny, aby se dostavili do výboru k projednání rozhodnutí přijatých podle článku 3.

Příslušný výbor Evropského parlamentu může dát příležitost členskému státu dotčenému tímto rozhodnutím, aby se výměny názorů zúčastnil.

Článek 7**Přezkum**

1. Do 14. prosince 2014 a poté každých pět let zveřejní Komise zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva mimo jiné zhodnotí:

a) účinnost tohoto nařízení;

b) pokrok dosažený při zajišťování užší koordinace hospodářských politik a udržitelné konvergence hospodářské výkonnosti členských států v souladu se Smlouvou o fungování EU.

2. Je-li to vhodné, je ke zprávě připojen návrh změn tohoto nařízení.

3. Komise zašle zprávu a všechny doplňující návrhy Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 8**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se smlouvami.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
W. SZCZUKA

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1175/2011**ze dne 16. listopadu 2011,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

byla dne 20. března 2005 přijata zpráva Rady s názvem „Zlepšení provádění Paktu o stabilitě a růstu ⁽⁸⁾“.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 121 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Koordinace hospodářských politik členských států v rámci Unie stanovená ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) by měla vést k dodržování hlavních zásad, jimiž jsou stabilní ceny, zdravé veřejné finance a měnové podmínky a udržitelná platební bilance.
- (2) Pakt o stabilitě a růstu původně sestával z nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik ⁽³⁾, nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku ⁽⁴⁾ a usnesení Evropské rady ze dne 17. června 1997 o Paktu o stabilitě a růstu ⁽⁵⁾. V roce 2005 bylo nařízení (ES) č. 1466/97 změněno nařízením (ES) č. 1055/2005 ⁽⁶⁾ a nařízením (ES) č. 1467/97 bylo změněno nařízením (ES) č. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Kromě toho

- (3) Cílem Paktu o stabilitě a růstu jsou zdravé veřejné finance jakožto prostředek posilující podmínky pro stabilitu cen a silný udržitelný růst podpořený finanční stabilitou, což napomůže k dosažení cílů Unie v oblasti udržitelného růstu a zaměstnanosti.

- (4) Preventivní složka Paktu o stabilitě a růstu ukládá členským státům povinnost dosáhnout střednědobého rozpočtového cíle a udržet jej a za tímto účelem předložit programy stability a konvergenční programy. Přínosem pro ni by byly přísnější formy dohledu, aby byl zajištěn soulad s rámcem Unie pro rozpočtovou koordinaci a jeho dodržování v členských státech.

- (5) Je třeba dále rozvíjet na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie obsah programů stability a konvergenčních programů a postup jejich posuzování v závislosti na zkušenostech získaných při provádění Paktu o stabilitě a růstu.

- (6) Rozpočtové cíle v programech stability a konvergenčních programech by měly jasně zohledňovat opatření přijatá v souladu s hlavními směry hospodářských politik, s hlavními zásadami politik zaměstnanosti členských států a Unie a obecně s národními programy reform.

- (7) Programy stability a konvergenční programy by měly být předloženy a posouzeny dříve, než budou přijata klíčová rozhodnutí o vnitrostátních rozpočtech na následující roky. Proto je třeba pro předkládání programů stability a konvergenčních programů stanovit vhodnou lhůtu. S ohledem na specifika rozpočtového roku ve Spojeném království by pro termín pro předkládání jeho konvergenčních programů měla být stanovena zvláštní ustanovení.

- (8) Zkušenosti získané a chyby učiněné v prvním desetiletí hospodářské a měnové unie ukazují, že je třeba v Unii zdokonalit správu ekonomických záležitostí, která by se měla zakládat na větší odpovědnosti členských států za společně dohodnutá pravidla a politiky a na pevnějším rámci na úrovni Unie pro dohled nad vnitrostátními hospodářskými politikami.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. září 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2011.

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1055/2005 ze dne 27. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik (Úř. věst. L 174, 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1056/2005 ze dne 27. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku (Úř. věst. L 174, 7.7.2005, s. 5).

⁽⁸⁾ Viz dokument 7423/4/05 na <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=cs>.

- (9) Zdokonalený rámec pro správu ekonomických záležitostí by se měl opírat o několik vzájemně propojených a soudržných politik zaměřených na udržitelný růst a zaměstnanost, zejména o strategii Unie pro růst a zaměstnanost, se zvláštním zaměřením na rozvoj a posilování vnitřního trhu, podporu mezinárodního obchodu a konkurenceschopnosti, o evropský semestr pro posílenou koordinaci hospodářských a rozpočtových politik (evropský semestr) a o účinný rámec pro prevenci a nápravu nadměrných schodků veřejných financí (Pakt o stabilitě a růstu), o pevný rámec pro prevenci a nápravu makroekonomické nerovnováhy, o minimální požadavky na vnitrostátní rozpočtové rámce a o posílenou regulaci finančního trhu a dohled nad ním, včetně makrobezpečnostního dohledu prováděného Evropskou radou pro systémová rizika.
- (10) Pakt o stabilitě a růstu i celý rámec správy ekonomických záležitostí doplňují a podporují strategii Unie pro růst a zaměstnanost. Z tohoto propojení jednotlivých prvků by však neměly plynout výjimky z ustanovení Paktu o stabilitě a růstu.
- (11) Posílení správy ekonomických záležitostí by mělo zahrnovat užší a včasnější zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů. I když se uznává, že partnery Evropského parlamentu v rámci tohoto dialogu jsou příslušné orgány Unie a jejich zástupci, může příslušný výbor Evropského parlamentu nabídnout možnost zúčastnit se výměny názorů členskému státu, na nějž se vztahuje doporučení Rady podle čl. 6 odst. 2 nebo čl. 10 odst. 2. Účast členského státu na této výměně názorů je dobrovolná.
- (12) Komise by měla zastávat důraznější úlohu v rámci postupů posíleného dohledu, pokud jde o posuzování jednotlivých členských států, sledování, mise na místě, doporučení a varování.
- (13) Programy stability a konvergenční programy a národní programy reforem by měly být vypracovány jednotným způsobem a harmonogram jejich předkládání by měl být sladěn. Tyto programy by měly být předkládány Radě a Komisi. Měly by být zveřejněny.
- (14) Cyklus dohledu nad politikou a její koordinace začíná v rámci evropského semestru na začátku roku horizontálním přezkumem, v rámci něhož Evropská rada na základě informací od Komise a Rady stanoví hlavní výzvy, s nimiž se potýká Unie a eurozóna, a poskytne strategické pokyny k politikám. Dále by se s dostatečným předstihem před zahájením diskuzí v Evropské radě na začátku ročního cyklu dohledu měla uskutečnit diskuze v Evropském parlamentu. Při přípravě programů stability, konvergenčních programů a národních programů reforem by členské státy měly zohlednit horizontální pokyny Evropské rady.
- (15) Pro posílení odpovědnosti jednotlivých států za naplňování Paktu o stabilitě a růstu by měly být vnitrostátní rozpočtové rámce plně sladěny s cíli mnohostranného dohledu v Unii, a zejména s evropským semestrem.
- (16) V souladu s právními a politickými ustanoveními každého členského státu by vnitrostátní parlamenty měly být řádně zapojeny do evropského semestru a do přípravy programů stability, konvergenčních programů a národních programů reforem s cílem zvýšit transparentnost, vlastní odpovědnost a odpovědnost v souvislosti s přijímanými rozhodnutími. V rámci evropského semestru by měly být případně vedeny konzultace s Hospodářským a finančním výborem, Výborem pro hospodářskou politiku, Výborem pro zaměstnanost a Výborem pro sociální ochranu. V souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování EU a vnitrostátními právními a politickými ustanoveními by v rámci evropského semestru měly být případně zapojeny v souvislosti s hlavními politickými otázkami příslušné zainteresované strany, zejména sociální partneři.
- (17) Dodržování střednědobého cíle v rámci rozpočtových pozic by mělo členským státům umožnit, aby měly dostatečnou rezervu vůči referenční hodnotě 3 % HDP, zajistit tak udržitelné veřejné finance či dosáhnout rychlého vývoje směrem k udržitelnosti a zároveň zachovat prostor pro volnější nakládání s rozpočtem, zejména s ohledem na potřeby veřejných investic. Střednědobý rozpočtový cíl by měl být pravidelně aktualizován na základě společně dohodnuté metody náležitě zohledňující rizika explicitních i implicitních závazků pro veřejné finance, jak je zakotveno v cílech Paktu o stabilitě a růstu.
- (18) Povinnost dosáhnout střednědobého rozpočtového cíle a udržet jej je třeba začít účinně uplatňovat upřesněním zásad pro postupné dosažení střednědobého cíle. Tyto zásady by měly mimo jiné zajistit, aby neplánované příjmy, zejména ty, jež přesahují běžně očekávané příjmy z hospodářského růstu, byly použity ke snížení dluhu.
- (19) Povinnost dosáhnout střednědobého rozpočtového cíle a udržet jej by měla platit pro všechny členské státy.

- (20) Dostatečný pokrok k naplnění střednědobého rozpočtového cíle by měl být vyhodnocován na základě celkového posouzení, v němž je jako měřítko použito strukturální saldo, včetně analýzy výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů. Z toho pohledu by tempo růstu veřejných výdajů za normálních okolností nemělo přesáhnout referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP, dokud nebude dosaženo střednědobého rozpočtového cíle, přičemž nárůst přesahující tuto normu by měl být kompenzován diskrečním navýšením veřejných příjmů a diskreční snížení příjmů by mělo být kompenzováno snížením výdajů. Referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP by se mělo vypočítávat na základě společně dohodnuté metody. Komise by měla zveřejnit metodu výpočtu pro tyto projekce a výsledné referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP. Měla by se zohledňovat potenciálně velmi vysoká variabilita investičních výdajů, zejména v případě malých členských států.
- (21) V případě členských států, jejichž zadlužení přesahuje 60 % HDP nebo jež čelí výrazným rizikům z hlediska udržitelnosti celkového zadlužení, by měla být požadována rychlejší cesta k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle.
- (22) Mělo by být umožněno dočasné odchýlení se od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle, pokud je způsoben neobvyklou událostí, kterou dotčený členský stát nemůže ovlivnit, která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí, nebo v případě závažného hospodářského útumu v eurozóně nebo v Unii jako celku, za předpokladu, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu, aby se usnadnilo hospodářské oživení. Při povolení dočasného odchýlení od střednědobého rozpočtového cíle nebo od vhodné cesty k jeho postupnému dosažení by mělo být rovněž zohledněno provádění významných strukturálních reforem za předpokladu, že bude zachována rezerva vzhledem k referenční hodnotě schodku. Zvláštní pozornost by měla být v této souvislosti věnována systémovým důchodovým reformám, kde by odchýlení mělo odrážet přímé dodatečné náklady na přesměrování příspěvků z veřejně spravovaného do plně fondově financovaného pilíře. Opatření, kterými se majetek plně fondově financovaného pilíře převádí zpět do veřejně spravovaného pilíře, by měla být považována za jednorázová a dočasná, a neměla by tak být zahrnuta ve strukturálním saldu používaném pro posouzení pokroku k dosažení střednědobého rozpočtového cíle.
- (23) V případě výrazného odchýlení se od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle by Komise měla dotčenému členskému státu zaslat varování, po němž by do jednoho měsíce následovalo přezkoumání situace Radou a doporučení týkající se nezbytných úprav. Doporučení by mělo pro nápravu tohoto odchýlení stanovit lhůtu v délce nejvýše pěti měsíců. Dotčený členský stát by měl Radě podat zprávu o provedených opatřeních. Nepřijme-li dotčený členský stát odpovídající opatření ve lhůtě stanovené Radou, měla by Rada přijmout rozhodnutí o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření, a podat zprávu Evropské radě. Je důležité, aby bylo včas konstatováno, že určitý členský stát nepřijal odpovídající opatření, a to zejména v případě, že tento stav nadále trvá. Komise by měla mít možnost doporučit Radě, aby přijala revidovaná doporučení. Komise by měla mít možnost v případě potřeby vyzvat ECB, aby se zúčastnila kontrolní mise v členských státech eurozóny a státech, které se účastní Dohody ze dne 16. března 2006 mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie⁽¹⁾ (ERM II). Komise by měla podat Radě zprávu o výsledcích mise a případně by měla mít možnost rozhodnout, že svá zjištění zveřejní.
- (24) Pravomoc přijmout individuální rozhodnutí konstatující nesplnění doporučení, která přijala Rada na základě čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a která zavádějí politická opatření v případech, kdy se členský stát výrazně odchýlil od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle, by měla být svěřena Radě. Součástí koordinace hospodářských politik členských států vedené v Radě v souladu s ustanoveními čl. 121 odst. 1 Smlouvy o fungování EU jsou také tato individuální rozhodnutí, která představují nedílnou součást dohledu nad plněním uvedených doporučení přijatých Radou na základě čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU. Pozastavení hlasovacích práv členů Rady zastupujících členské státy, jejichž měnou není euro, pokud jde o přijímání rozhodnutí Rady konstatující nesplnění doporučení určených členskému státu, jehož měnou je euro, na základě čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, je přímým důsledkem skutečnosti, že uvedené rozhodnutí je nedílnou součástí dohledu nad plněním uvedeného doporučení, a ustanovení čl. 139 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, které v případě takových doporučení vyhrazuje hlasovací právo pouze členským státům, jejichž měnou je euro.
- (25) Aby byl zajištěn soulad s rámcem rozpočtového dohledu Unie pro členské státy, jejichž měnou je euro, měl by být na základě článku 136 Smlouvy o fungování EU zaveden zvláštní donucovací mechanismus pro případy, kdy dojde k výraznému odchýlení se od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle.

(¹) Úř. věst. C 73, 25.3.2006, s. 21.

- (26) Odkazy použité v nařízení (ES) č. 1466/97 by měly zohlednit nové číslování článků Smlouvy o fungování EU.
- (27) Nařízení (ES) č. 1466/97 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1466/97 se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Toto nařízení stanoví pravidla týkající se obsahu, předkládání, posuzování a sledování programů stability a konvergenčních programů v rámci mnohostranného dohledu ze strany Rady a Komise s cílem včas předejít vzniku nadměrných schodků veřejných financí a posílit dohled nad hospodářskými politikami a jejich koordinací, a tím podporovat dosažení cílů Unie v oblasti růstu a zaměstnanosti.“

- 2) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zúčastněnými členskými státy“ členské státy, jejichž měnou je euro;
- b) „nezúčastněnými členskými státy“ členské státy jiné než ty, jejichž měnou je euro.“

- 3) Vkládá se nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 1-A

EVROPSKÝ SEMESTR PRO KOORDINACI HOSPODÁŘSKÝCH POLITIK

Článek 2-a

1. S cílem zajistit užší koordinaci hospodářských politik a trvalou konvergenci hospodářské výkonnosti členských států Rada provádí mnohostranný dohled jako nedílnou součást Evropského semestru pro koordinaci hospodářských politik v souladu s cíli a požadavky uvedenými ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

2. Evropský semestr zahrnuje:

- a) definování hlavních směrů hospodářských politik členských států a Unie (hlavní směry hospodářských politik) a dohled nad jejich prováděním v souladu s čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU;

- b) definování a přezkum provádění hlavních zásad zaměstnanosti, které musí být zohledněny členskými státy v souladu s čl. 148 odst. 2 Smlouvy o fungování EU (hlavní zásady zaměstnanosti);

- c) předkládání a posuzování programů stability a konvergenčních programů členských států podle tohoto nařízení;

- d) předkládání a posuzování národních programů reforem členských států, které podporují strategii Unie pro růst a zaměstnanost a které byly sestaveny v souladu se zásadami uvedenými v písmenech a) a b) a v souladu s obecnými pokyny určenými členským státům, jež vydaly Komise a Evropská rada na začátku ročního cyklu dohledu;

- e) dohled za účelem předcházení makroekonomické nerovnováze a její nápravy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy (*).

3. S cílem zajistit včasné a integrované politické poradenství o makrofiskálních a makrostrukturálních politických záměrech vydá Rada v průběhu evropského semestru po posouzení těchto programů a na základě doporučení Komise zpravidla pokyny členským státům, přičemž využije v plném rozsahu právní nástroje podle článků 121 a 148 Smlouvy o fungování EU a podle tohoto nařízení a nařízení (EU) č. 1176/2011.

Než členské státy přijmou klíčová rozhodnutí o vnitrostátních rozpočtech na následující roky, zohlední řádně při vypracovávání svých hospodářských a rozpočtových politik a politik zaměstnanosti pokyny, které obdržely. Komise sleduje dosažený pokrok.

Nejedná-li členský stát podle pokynů, které obdržel, může to vést k:

- a) dalším doporučením, aby přijal konkrétní opatření;
- b) varování ze strany Komise podle čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU;
- c) opatřením podle tohoto nařízení, nařízení (ES) č. 1467/97 nebo nařízení (EU) č. 1176/2011.

Komise podrobně dohlíží nad prováděním uvedených opatření a v rámci tohoto dohledu může vysílat kontrolní mise podle článku -11 tohoto nařízení.

4. Evropský parlament je řádně zapojen do evropského semestru s cílem zvýšit transparentnost, vlastní odpovědnost a odpovědnost členských států v souvislosti s přijímanými rozhodnutími, zejména prostřednictvím hospodářského dialogu vedeného podle článku 2-ab tohoto nařízení. Případně jsou v rámci evropského semestru vedeny konzultace s Hospodářským a finančním výborem, Výborem pro hospodářskou politiku, Výborem pro zaměstnanost a Výborem pro sociální ochranu. V souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování EU a vnitrostátními právními a politickými ustanoveními jsou v rámci evropského semestru případně zapojeny v souvislosti s hlavními politickými otázkami příslušné zainteresované strany, zejména sociální partneři.

Předseda Rady a Komise, a případně i předseda euroskupiny, podávají každoročně v souladu s článkem 121 Smlouvy o fungování EU Evropskému parlamentu a Evropské radě zprávu o výsledcích mnohostranného dohledu. Tyto zprávy by měly být součástí hospodářského dialogu uvedeného v článku 2-ab tohoto nařízení.

(*) Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25.“

4) Vkládá se nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 1-Aa

HOSPODÁŘSKÝ DIALOG

Článek 2-ab

1. Pro posílení dialogu mezi orgány Unie, především mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí, a pro zajištění větší transparentnosti a odpovědnosti může příslušný výbor Evropského parlamentu vyzvat předsedu Rady a Komise, a případně předsedu Evropské rady nebo euroskupiny, aby se zúčastnili diskuze ve výboru o:

- a) informacích, které výboru poskytla Rada o hlavních směrech hospodářských politik podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU;
- b) obecných pokynech určených členskými státy, které vydala Komise na začátku ročního cyklu dohledu;
- c) veškerých závěrech Evropské rady ohledně orientace hospodářských politik v souvislosti s evropským semestrem;
- d) výsledcích mnohostranného dohledu prováděného podle tohoto nařízení;
- e) veškerých závěrech Evropské rady ohledně orientace mnohostranného dohledu a jeho výsledků;
- f) jakémkoli přezkumu provádění mnohostranného dohledu na konci evropského semestru;

g) doporučeních Rady určených členskými státy v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU v případě závažného odchýlení a o zprávě předložené Radou Evropské radě, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení;

2. Očekává se, že se Rada bude zpravidla řídit doporučeními a návrhy Komise; není-li tomu tak, veřejně vysvětlí svůj postoj.

3. Příslušný výbor Evropského parlamentu může členskému státu, na nějž se vztahuje doporučení Rady podle čl. 6 odst. 2 nebo čl. 10 odst. 2, nabídnout možnost zúčastnit se výměny názorů.

4. Rada a Komise pravidelně informují Evropský parlament o uplatňování tohoto nařízení.“

5) Článek 2a se nahrazuje tímto:

„Článek 2a

Každý členský stát má odlišný střednědobý cíl pro svou rozpočtovou situaci. Tyto střednědobé rozpočtové cíle specifické pro jednotlivé státy se mohou odklánět od požadavku na téměř vyrovnaný nebo přebytkový stav a současně stanovit dostatečnou rezervu, pokud jde o míru schodku veřejných financí ve výši 3 % HDP. Střednědobé rozpočtové cíle zajišťují udržitelnost veřejných financí či rychlý pokrok směrem k jejich udržitelnosti, přičemž umožňují volnější nakládání s rozpočtem, především pokud jde o potřeby veřejných investic.

S přihlédnutím k uvedeným faktorům je pro zúčastněné členské státy a pro členské státy, které se účastní ERM II, vymezeno rozmezí střednědobých rozpočtových cílů stanovených konkrétně pro jednotlivé země v cyklicky očištěném vyjádření a bez jednorázových a dočasných opatření pohybující se mezi -1 % HDP a vyrovnaným nebo přebytkovým stavem.

Střednědobý rozpočtový cíl se reviduje každé tři roky. Střednědobý rozpočtový cíl členského státu může být dále revidován v případě, že je prováděna strukturální reforma s výrazným dopadem na udržitelnost veřejných financí.

Dodržování střednědobého rozpočtového cíle je zahrnuto do vnitrostátních střednědobých rozpočtových rámců v souladu s kapitolou IV směrnice Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států (*).

(*) Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 41.“

6) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý zúčastněný členský stát předkládá Radě a Komisi pravidelně podle článku 121 Smlouvy o fungování EU informace potřebné k mnohostrannému dohledu v podobě programu stability, který poskytuje základ pro udržitelnost veřejných financí, jež vede k cenové stabilitě, silnému udržitelnému růstu a vytváření pracovních míst.“;

b) v odstavci 2 se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

„a) střednědobý rozpočtový cíl a cestu k postupnému dosažení uvedeného cíle pro saldo veřejných financí v procentuálním vyjádření k HDP, očekávaný vývoj poměru veřejného dluhu, plánovaný vývoj růstu veřejných výdajů, včetně přidělení odpovídajících prostředků na tvorbu hrubého fixního kapitálu, zejména při zohlednění podmínek a kritérií pro stanovení růstu výdajů podle čl. 5 odst. 1, plánovaný vývoj růstu veřejných příjmů při zachování stávající politiky a vyčíslení plánovaných diskrečních opatření na straně příjmů;

aa) informace o implicitních závazcích souvisejících se stárnutím obyvatelstva a podmíněných závazcích, jako jsou státní záruky, které mohou mít potenciálně velký dopad na účty vládních institucí;

ab) informace o souladu mezi programem stability a hlavními směry hospodářských politik a národním programem reforem;

b) hlavní předpoklady očekávaného hospodářského vývoje a důležitých ekonomických proměnných vztahujících se k plnění programu stability, jako jsou veřejné investiční výdaje, růst reálného HDP, zaměstnanost a inflace;

c) kvantitativní vyhodnocení přijímaných nebo navrhovaných rozpočtových opatření a jiných opatření hospodářské politiky k dosažení cílů programu, obsahující analýzu nákladů a přínosů významných strukturálních reforem majících přímé dlouhodobé příznivé dopady na rozpočet, mimo jiné zvýšením potenciálního udržitelného růstu;“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Program stability je založen na nejpravděpodobnějším makrofiskálním scénáři nebo na obezřetnějším scénáři. Makroekonomické a rozpočtové prognózy se srovnávají s nejaktuálnějšími prognózami Komise a v případě potřeby s prognózami dalších nezávislých subjektů. Případné podstatné rozdíly mezi zvoleným

makrofiskálním scénářem a prognózou Komise jsou popsány a odůvodněny, zejména pokud se úroveň či růst vnějších předpokladů výrazně liší od hodnot, jež uvádějí prognózy vypracované Komisí.

Přesná povaha informací uvedených v odst. 2 písm. a), aa), b), c) a d) je uvedena v harmonizovaném rámci vytvořeném Komisí ve spolupráci s členskými státy.“;

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Informace o vývoji salda veřejných financí a poměru veřejného dluhu, růstu veřejných výdajů, plánovaném vývoji růstu veřejných příjmů při zachování stávající politiky, náležitě kvantifikovaných plánovaných diskrečních opatřeních na straně příjmů a o hlavních hospodářských předpokladech uvedených v odst. 2 písm. a) a b) se předkládají každoročně a zahrnují předcházející rok, běžný rok a nejméně tři následující roky.

4. Každý program obsahuje informace o tom, v jakém stádiu v rámci vnitrostátních postupů se nachází, zejména zda byl s daným programem seznámen vnitrostátní parlament, zda měl vnitrostátní parlament příležitost projednat stanovisko Rady k předchozímu programu nebo případně jakékoli doporučení či varování a zda tento parlament program schválil.“

7) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

1. Programy stability se předkládají každoročně v dubnu, pokud možno do poloviny dubna a nejpozději do 30. dubna.

2. Členské státy své programy stability zveřejní.“

8) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

1. Na základě hodnocení Komise a Hospodářského a finančního výboru Rada v rámci mnohostranného dohledu podle článku 121 Smlouvy o fungování EU přezkoumá střednědobé rozpočtové cíle předložené dotčenými členskými státy v jejich programech stability, posoudí, zda jsou hospodářské předpoklady, na nichž je program založen, věrohodné, zda je cesta k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle vhodná, včetně zvážení souvisejícího vývoje míry zadlužení, a zda jsou opatření přijímaná nebo navrhovaná pro dodržování této cesty dostatečná k tomu, aby bylo střednědobého rozpočtového cíle dosaženo v průběhu cyklu.

Při hodnocení cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle Rada a Komise přezkoumají, zda dotčený členský stát dosahuje odpovídajícího ročního zlepšení svého cyklicky očištěného rozpočtového salda bez vlivu jednorázových a jiných dočasných opatření, o doporučenou hodnotu 0,5 % HDP které se požaduje pro splnění střednědobého rozpočtového cíle daného státu. U členských států, které se potýkají s mírou zadlužení přesahující 60 % HDP nebo s výrazným rizikem z hlediska udržitelnosti celkového zadlužení, Rada a Komise přezkoumají, zda je roční zlepšení cyklicky očištěného rozpočtového salda bez vlivu jednorázových a jiných dočasných opatření vyšší než 0,5 % HDP. Rada a Komise berou v úvahu, zda je úsilí o rychlejší tempo vyvíjeno v hospodářsky příznivém období, přičemž v hospodářsky nepříznivých obdobích může být vyvíjené úsilí menší. Zohledněny by měly být zejména neplánované příjmy a výpadky příjmů.

Dostatečný pokrok k naplnění střednědobého rozpočtového cíle se vyhodnocuje na základě celkového posouzení, v němž je strukturální saldo použito jako měřítko, včetně analýzy výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů. Rada a Komise za tímto účelem posoudí, zda je vývoj růstu veřejných výdajů v kombinaci s účinky opatření přijímaných nebo plánovaných na straně příjmů v souladu s následujícími podmínkami:

- a) u členských států, které dosáhly střednědobého rozpočtového cíle, nepřesahuje roční růst výdajů referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP, pokud ovšem překročení není kompenzováno diskrečními opatřeními na straně příjmů;
- b) u členských států, které ještě nedosáhly svého střednědobého rozpočtového cíle, nepřesahuje roční růst výdajů tempo pod hranicí referenčního střednědobého tempa potenciálního růstu HDP, pokud ovšem překročení není kompenzováno diskrečními opatřeními na straně příjmů. Míra, o kterou tempo růstu veřejných výdajů zaostává za referenčním střednědobým tempem potenciálního růstu HDP, je nastavena takovým způsobem, aby bylo zajištěno postupné dosažení střednědobého rozpočtového cíle;
- c) u členských států, které ještě nedosáhly svého střednědobého rozpočtového cíle, je diskreční snížení položek veřejných příjmů kompenzováno buď snížením výdajů, nebo diskrečním zvýšením jiných položek veřejných příjmů, případně obojím.

Ze sumy výdajů se vyloučí výdaje na úroky, výdaje na programy Unie plně kompenzované příjmy z prostředků Unie a nediskreční změny výdajů na dávky v nezaměstnanosti.

Překročení střednědobého referenčního tempa růstu výdajů se nepovažuje za porušení doporučené hodnoty, pokud je plně kompenzováno zvýšením příjmů založeným právními předpisy.

Referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP se určí na základě výhledových projekcí a zpětných odhadů. Tyto projekce jsou pravidelně aktualizovány. Komise zveřejní metodu výpočtu pro tyto projekce a výsledné referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP.

Při definování cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle pro členské státy, které tohoto cíle ještě nedosáhly, a povolením dočasného odchýlení se od tohoto cíle pro členské státy, které jej již dosáhly, za podmínky, že bude zachována dostatečná rezerva vzhledem k referenční hodnotě schodku a že se během programového období předpokládá návrat stavu rozpočtu na úroveň střednědobého rozpočtového cíle, zohlední Rada a Komise provádění významných strukturálních reforem, které mají přímé dlouhodobé příznivé dopady na rozpočet, mimo jiné zvýšením potenciálního udržitelného růstu, a které tedy prokazatelně ovlivňují dlouhodobou udržitelnost veřejných financí.

Zvláštní pozornost je věnována reformám důchodového systému zavádějícím vícepilířový systém, který zahrnuje povinný plně fondově financovaný pilíř. Členské státy, které takové reformy provádějí, se od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle nebo od cíle samotného mohou odchýlit, přičemž by odchylka měla odrážet částku přímého dodatečného dopadu reformy na saldo veřejných financí, za podmínky, že zůstane zachována dostatečná rezerva vzhledem k referenční hodnotě schodku.

Rada a Komise také přezkoumají, zda program stability usnadňuje dosažení trvalé a skutečné konvergence v rámci eurozóny a užší koordinaci hospodářských politik a zda jsou hospodářské politiky dotčených členských států v souladu s hlavními směry hospodářských politik a s hlavními zásadami zaměstnanosti členských států a Unie.

V případě neobvyklé události, kterou dotčený členský stát nemůže ovlivnit a která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí, nebo v obdobích závažného hospodářského útlumu v eurozóně nebo v Unii jako celku může být členským státům dočasně povoleno odchýlit se od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle uvedeného ve třetím pododstavci, a to pod podmínkou, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu.

2. Rada a Komise přezkoumají program stability nejdéle do tří měsíců od jeho předložení. Na doporučení Komise a po konzultaci s Hospodářským a finančním výborem Rada v případě potřeby zaujme k programu stanovisko. Jestliže Rada v souladu s článkem 121 Smlouvy o fungování EU usoudí, že cíle a obsah programu by měly být posíleny se zvláštním zřetelem k cestě k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle, vyzve ve svém stanovisku dotčený členský stát, aby program upravil.“

9) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. Jako součást mnohostranného dohledu podle čl. 121 odst. 3 Smlouvy o fungování EU sledují Rada a Komise provádění programů stability na základě informací poskytovaných zúčastněnými členskými státy a na základě hodnocení Komise a Hospodářského a finančního výboru, zejména za účelem odhalení současných nebo očekávaných závažných odchýlení stavu rozpočtu od střednědobého rozpočtového cíle nebo od vhodné cesty k postupnému dosažení tohoto cíle.

2. V případě zjištění závažného odchýlení od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle uvedeného v čl. 5 odst. 1 třetím pododstavci tohoto nařízení a za účelem zabránění vzniku nadměrného schodku zašle Komise dotčenému členskému státu varování v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.

Do jednoho měsíce ode dne přijetí varování uvedeného v prvním pododstavci Rada přezkoumá situaci a na základě doporučení Komise v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU přijme doporučení ohledně nezbytných politických opatření. V tomto doporučení stanoví lhůtu v délce nejvýše pěti měsíců pro nápravu odchýlení. Pokud Komise ve svém varování usoudí, že situace je obzvláště závažná a vyžaduje bezodkladné kroky, zkrátí se lhůta na tři měsíce. Na návrh Komise Rada toto doporučení zveřejní.

Ve lhůtě stanovené Radou v doporučení podle čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU podá dotčený členský stát Radě zprávu o opatřeních přijatých v reakci na toto doporučení.

Pokud dotčený členský stát ve lhůtě stanovené v doporučení Rady uvedeném v druhém pododstavci vhodná opatření nepřijme, Komise neprodleně doporučí Radě, aby kvalifikovanou většinou přijala rozhodnutí o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření. Komise zároveň může Radě doporučit, aby přijala revidované doporučení o nezbytných politických opatřeních podle čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.

Nepřijme-li Rada na doporučení Komise rozhodnutí o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření, a dotčený členský stát současně stále nepřijal vhodná opatření, doporučí Komise Radě jeden měsíc po svém předchozím doporučení, aby přijala rozhodnutí konstatující, že nebylo přijato žádné účinné opatření. Toto rozhodnutí se považuje za přijaté Radou, pokud Rada nerozhodne prostou většinou o jeho zamítnutí do deseti dnů od jeho přijetí Komisí. Komise zároveň může Radě doporučit, aby přijala revidované doporučení o nezbytných politických opatřeních podle čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.

Při přijímání rozhodnutí uvedeného ve čtvrtém a pátém pododstavci o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření, hlasují pouze ti členové Rady, kteří zastupují zúčastněné členské státy, a při přijímání svého rozhodnutí Rada jedná bez ohledu na hlas člena Rady zastupujícího dotčený členský stát.

Rada předloží Evropské radě formální zprávu o příslušných přijatých rozhodnutích.

3. Odchýlení od střednědobého rozpočtového cíle nebo od vhodné cesty k jeho postupnému dosažení se vyhodnotí na základě celkového posouzení, v němž je jako měřítko použito strukturální saldo, včetně analýzy výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů, jak je vymezeno v čl. 5 odst. 1.

Při posouzení, zda je odchýlení závažné, se zohlední zejména tato kritéria:

- a) u členského státu, který nesplnil střednědobý rozpočtový cíl, se při posuzování změny strukturálního salda posoudí, zda odchýlení činí nejméně 0,5 % HDP v jediném roce nebo nejméně v průměru 0,25 % HDP ročně ve dvou po sobě následujících letech;
- b) při posuzování vývoje výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů se posoudí, zda celkový dopad odchýlení na saldo veřejných financí činí alespoň 0,5 % HDP v jednom roce nebo kumulativně za dva po sobě jdoucí roky.

Odchýlení vývoje výdajů se nepovažuje za závažné, pokud dotčený členský stát překonal střednědobý rozpočtový cíl s přihlédnutím k možnosti významných neplánovaných příjmů a rozpočtové plány předložené v programu stability neohrožují dosažení uvedeného cíle v průběhu programového období.

Obdobně se odchýlení nemusí brát v úvahu, pokud je způsobeno neobvyklou událostí, kterou dotčený členský stát nemůže nikterak ovlivnit a která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí, nebo v případě závažného hospodářského útluhu v eurozóně nebo v Unii jako celku, za předpokladu, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu.“

obsahující analýzu nákladů a přínosů významných strukturálních reforem majících přímé dlouhodobé příznivé dopady na rozpočet, mimo jiné zvýšením potenciálního udržitelného růstu;“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

10) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý nezúčastněný členský stát předkládá Radě a Komisi pravidelně podle článku 121 Smlouvy o fungování EU informace potřebné k mnohostrannému dohledu v podobě konvergenčního programu, který poskytuje základ pro udržitelnost veřejných financí, jež vede k cenové stabilitě, silnému udržitelnému růstu a vytváření pracovních míst.“;

b) v odstavci 2 se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

„a) střednědobý rozpočtový cíl a cestu k postupnému dosažení tohoto cíle pro saldo veřejných financí v procentuálním vyjádření k HDP, očekávaný vývoj poměru veřejného dluhu, plánovaný vývoj růstu veřejných výdajů, včetně přidělení odpovídajících prostředků na tvorbu hrubého fixního kapitálu, zejména při zohlednění podmínek a kritérií pro stanovení růstu výdajů podle čl. 9 odst. 1, plánovaný vývoj růstu veřejných příjmů při zachování stávající politiky a vyčíslení plánovaných diskrečních opatření na straně příjmů, střednědobé cíle měnové politiky, vztah těchto cílů ke stabilitě cen a směnných kurzů a k dosažení trvalé konvergence;

aa) informace o implicitních závazcích souvisejících se stárnutím obyvatelstva a podmíněných závazcích, jako jsou státní záruky, které mohou mít potenciálně velký dopad na účty vládních institucí;

ab) informace o souladu mezi konvergenčním programem, hlavními směry hospodářských politik a národním programem reform;

b) hlavní předpoklady očekávaného hospodářského vývoje a důležitých ekonomických proměnných vztahujících se k plnění konvergenčního programu, jako jsou veřejné investiční výdaje, růst reálného hrubého domácího produktu (HDP), zaměstnanost a inflace;

c) kvantitativní vyhodnocení přijímaných nebo navrhovaných rozpočtových opatření a jiných opatření hospodářské politiky k dosažení cílů programu,

„2a. Konvergenční program je založen na nejpravděpodobnějším makrofiskálním scénáři nebo na omezitelnějším scénáři. Makroekonomické a rozpočtové prognózy se srovnávají s neaktuálnějšími prognózami Komise a v případě potřeby s prognózami dalších nezávislých subjektů. Případné podstatné rozdíly mezi zvoleným makrofiskálním scénářem a prognózou Komise jsou popsány a odůvodněny, zejména pokud se úroveň či růst vnějších předpokladů výrazně liší od hodnot, jež uvádějí prognózy vypracované Komisí.

Přesná povaha informací uvedených v odst. 2 písm. a), aa), b), c) a d) je objasněna v harmonizovaném rámci vytvořeném Komisí ve spolupráci s členskými státy.“;

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Informace o vývoji salda veřejných financí a poměru veřejného dluhu, růstu veřejných výdajů, plánovaném vývoji růstu veřejných příjmů při zachování stávající politiky, náležitě kvantifikovaných plánovaných diskrečních opatření na straně příjmů a o hlavních hospodářských předpokladech uvedených v odst. 2 písm. a) a b) se předkládají každoročně a zahrnují předcházející rok, běžný rok a nejméně tři následující roky.

4. Každý program obsahuje informace o tom, v jakém stádiu v rámci vnitrostátních postupů se nachází, zejména zda byl s daným programem seznámen vnitrostátní parlament, zda měl vnitrostátní parlament příležitost projednat stanovisko Rady k předchozímu programu nebo případně jakékoli doporučení či varování a zda parlament program schválil.“

11) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

1. Konvergenční programy se předkládají každoročně v dubnu, pokud možno do poloviny dubna a nejpozději do 30. dubna.

2. Členské státy své konvergenční programy zveřejní.“

12) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. Na základě hodnocení Komise a Hospodářského a finančního výboru Rada v rámci mnohostranného dohledu podle článku 121 Smlouvy o fungování EU přezkoumá střednědobé rozpočtové cíle předložené dotčenými členskými státy v jejich konvergenčních programech, posoudí, zda jsou hospodářské předpoklady, na nichž je program založen, věrohodné, zda je cesta k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle vhodná, včetně zvážení souvisejícího vývoje míry zadlužení, a zda jsou opatření přijímaná nebo navrhovaná pro dodržování této cesty dostatečná k tomu, aby bylo střednědobého rozpočtového cíle dosaženo v průběhu cyklu a aby bylo dosaženo trvalé konvergence.

Při hodnocení cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle berou Rada a Komise v úvahu, zda je úsilí o rychlejší tempo vyvíjeno v hospodářsky příznivém období, přičemž v hospodářsky nepříznivých obdobích může být vyvíjené úsilí menší. Zohledněny by měly být zejména neplánované příjmy a výpadky příjmů. U členských států, které se potýkají s mírou zadlužení přesahující 60 % HDP nebo s výrazným rizikem z hlediska udržitelnosti celkového zadlužení, Rada a Komise přezkoumají, zda je roční zlepšení cyklicky očištěného rozpočtového salda bez vlivu jednorázových a jiných dočasných opatření vyšší než 0,5 % HDP. U členských států, které se účastní ERM II, Rada a Komise přezkoumají, zda dotčený členský stát dosahuje odpovídajícího ročního zlepšení svého cyklicky očištěného salda bez vlivu jednorázových a jiných dočasných opatření o doporučenou hodnotu 0,5 % HDP, které se požaduje pro splnění střednědobého rozpočtového cíle daného státu.

Dostatečný pokrok k naplnění střednědobého rozpočtového cíle se vyhodnocuje na základě celkového posouzení, v němž je strukturální saldo použito jako měřítko, včetně analýzy výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů. Rada a Komise za tímto účelem posoudí, zda je vývoj růstu veřejných výdajů v kombinaci s účinky opatření přijímaných nebo plánovaných na straně příjmů v souladu s následujícími podmínkami:

- a) u členských států, které dosáhly svého střednědobého rozpočtového cíle, nepřesahuje roční růst výdajů referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP, pokud ovšem překročení není kompenzováno diskrečními opatřeními na straně příjmů;
- b) u členských států, které ještě nedosáhly svého střednědobého rozpočtového cíle, nepřesahuje roční růst výdajů tempo pod hranicí referenčního střednědobého tempa potenciálního růstu HDP, pokud ovšem překročení

není kompenzováno diskrečními opatřeními na straně příjmů. Míra, o kterou tempo růstu veřejných výdajů zaostává za referenčním střednědobým tempem potenciálního růstu HDP, je nastavena takovým způsobem, aby bylo zajištěno postupné dosažení střednědobého rozpočtového cíle;

- c) u členských států, které ještě nedosáhly svého střednědobého rozpočtového cíle, je diskreční snížení položek veřejných příjmů kompenzováno buď omezením výdajů, nebo diskrečním zvýšením jiných položek veřejných příjmů, případně obojím.

Ze sumy výdajů se vyloučí výdaje na úroky, výdaje na programy Unie plně kompenzované příjmy z prostředků Unie a nediskreční změny výdajů na dávky v nezaměstnanosti.

Překročení referenční střednědobé hodnoty u růstu výdajů se nepovažuje za porušení doporučené hodnoty, pokud je plně kompenzováno zvýšením příjmů založeným právními předpisy.

Referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP se určí na základě výhledových projekcí a zpětných odhadů. Tyto projekce jsou pravidelně aktualizovány. Komise zveřejní metodu výpočtu pro tyto projekce a výsledné referenční střednědobé tempo potenciálního růstu HDP.

Při definování cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle pro členské státy, které tohoto cíle ještě nedosáhly, a povolením dočasného odchýlení se od tohoto cíle pro členské státy, které jej již dosáhly, za podmínky, že bude zachována dostatečná rezerva vzhledem k referenční hodnotě schodku a že se během programového období předpokládá návrat stavu rozpočtu na úroveň střednědobého rozpočtového cíle, zohlední Rada a Komise provádění významných strukturálních reforem, které mají přímé dlouhodobé příznivé dopady na rozpočet, mimo jiné zvýšením potenciálního udržitelného růstu, a které tedy prokazatelně ovlivňují dlouhodobou udržitelnost veřejných financí.

Zvláštní pozornost je věnována reformám důchodového systému zavádějícím vícepilířový systém, který zahrnuje povinný plně fondově financovaný pilíř. Členské státy, které takové reformy provádějí, se od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle nebo od cíle samotného mohou odchýlit, přičemž by odchylka měla odrážet částku přímého dodatečného dopadu reformy na saldo veřejných financí, za podmínky, že zůstane zachována dostatečná rezerva vzhledem k referenční hodnotě schodku.

Rada a Komise rovněž přezkoumají, zda konvergenční program usnadňuje dosažení trvalé a skutečné konvergence a užší koordinaci hospodářských politik a zda jsou hospodářské politiky dotčeného členského státu v souladu s hlavními směry hospodářských politik a s hlavními zásadami zaměstnanosti členských států a Unie. U členských států, které se účastní ERM II, navíc Rada přezkoumá, zda konvergenční program zajišťuje bezproblémovou účast v mechanismu směnných kurzů.

V případě neobvyklé události, kterou dotčený členský stát nemůže ovlivnit a která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí, nebo v obdobích závažného hospodářského útlumu v eurozóně nebo v Unii jako celku může být členským státům dočasně povoleno odchýlit se od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle uvedeného ve třetím pododstavci, a to za podmínky, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu.

2. Rada a Komise přezkoumají konvergenční program nejdéle do tří měsíců od jeho předložení. Na doporučení Komise a po konzultaci s Hospodářským a finančním výborem Rada v případě potřeby zaujme k programu stanovisko. Jestliže Rada v souladu s článkem 121 Smlouvy o fungování EU usoudí, že cíle a obsah programu by měly být posíleny se zvláštním zřetelem k cestě k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle, vyzve ve svém stanovisku dotčený členský stát, aby program upravil.“

13) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Jako součást mnohostranného dohledu podle čl. 121 odst. 3 Smlouvy o fungování EU sledují Rada a Komise provádění konvergenčních programů na základě informací poskytovaných členskými státy, na něž se vztahuje výjimka, a na základě hodnocení Komise a Hospodářského a finančního výboru, zejména za účelem odhalení současných nebo očekávaných závažných odchýlení stavu rozpočtu od střednědobého rozpočtového cíle nebo od vhodné cesty k postupnému dosažení tohoto cíle.

Rada a Komise dále sledují hospodářské politiky nezúčastněných členských států s ohledem na cíle konvergenčních programů, aby zajistily, že jejich politiky jsou zaměřeny na stabilitu, a tím na předcházení nevyrovnanostem reálných směnných kurzů a nadměrným výkyvům nominálních směnných kurzů.

2. V případě zjištění závažného odchýlení od cesty k postupnému dosažení střednědobého rozpočtového cíle uvedeného v čl. 9 odst. 1 třetím pododstavci tohoto nařízení a za účelem zabránění vzniku nadměrného schodku

zašle Komise dotčenému členskému státu varování v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.

Do jednoho měsíce ode dne přijetí varování uvedeného v prvním pododstavci Rada přezkoumá situaci a na základě doporučení Komise v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU přijme doporučení ohledně nezbytných politických opatření. V tomto doporučení stanoví lhůtu v délce nejvýše pěti měsíců pro nápravu odchýlení. Pokud Komise ve svém varování usoudí, že situace je obzvláště závažná a vyžaduje bezodkladné kroky, zkrátí se lhůta na tři měsíce. Na návrh Komise Rada toto doporučení zveřejní.

Ve lhůtě stanovené Radou v doporučení podle čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU podá dotčený členský stát Radě zprávu o opatřeních přijatých v reakci na toto doporučení.

Pokud dotčený členský stát ve lhůtě stanovené v doporučení Rady uvedeném v druhém pododstavci vhodná opatření nepřijme, Komise neprodleně doporučí Radě, aby kvalifikovanou většinou přijala rozhodnutí o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření. Komise zároveň může Radě doporučit, aby přijala revidované doporučení podle čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU o nezbytných politických opatřeních.

Nepřijme-li Rada na doporučení Komise rozhodnutí o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření, a dotčený členský stát současně stále nepřijal vhodná opatření, doporučí Komise Radě jeden měsíc po svém předchozím doporučení, aby přijala rozhodnutí konstatující, že nebylo přijato žádné účinné opatření. Toto rozhodnutí se považuje za přijaté Radou, pokud Rada nerozhodne prostou většinou o jeho zamítnutí do deseti dnů od jeho přijetí Komisí. Komise zároveň může Radě doporučit, aby přijala revidované doporučení o nezbytných politických opatřeních podle čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.

Při přijímání rozhodnutí uvedeného ve čtvrtém a pátém pododstavci o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření, jedná Rada bez ohledu na hlas člena Rady zastupujícího dotčený členský stát.

Rada předloží Evropské radě formální zprávu o příslušných přijatých rozhodnutích.

3. Odchýlení od střednědobého rozpočtového cíle nebo od vhodné cesty k jeho postupnému dosažení se vyhodnotí na základě celkového posouzení, v němž je jako měřítko použito strukturální saldo, včetně analýzy výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů, jak je vymezeno v čl. 9 odst. 1.

Při posouzení, zda je odchýlení závažné, se zohlední zejména tato kritéria:

- a) u členského státu, který nesplnil střednědobý rozpočtový cíl, se při posuzování změny strukturálního salda posoudí, zda odchýlení činí nejméně 0,5 % HDP v jediném roce nebo nejméně v průměru 0,25 % HDP ročně ve dvou po sobě následujících letech;
- b) při posuzování vývoje výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů se posoudí, zda celkový dopad odchýlení na saldo veřejných financí činí alespoň 0,5 % HDP v jednom roce nebo kumulativně za dva po sobě jdoucí roky.

Odchýlení vývoje výdajů se nepovažuje za závažné, pokud dotčený členský stát překonal střednědobý rozpočtový cíl s přihlédnutím k možnosti významných neplánovaných příjmů a rozpočtové plány předložené v konvergenčním programu neohrožují dosažení uvedeného cíle v průběhu programového období.

Obdobně se odchýlení nemusí brát v úvahu, pokud je způsobeno neobvyklou událostí, kterou dotčený členský stát nemůže nikterak ovlivnit a která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí, nebo v případě závažného hospodářského útlumu v eurozóně nebo v Unii jako celku, za předpokladu, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu.“

14) Vkládá se nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 3 A

ZÁSADA STATISTICKÉ NEZÁVISLOSTI

Článek 10a

Členské státy zajistí odbornou nezávislost vnitrostátních statistických úřadů v souladu s Kodexem evropské statistiky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice (*), aby zaručily, že se mnohostranný dohled zakládá na spolehlivých a nezávislých statistických údajích. To vyžaduje přinejmenším:

- a) transparentní postup přijímání a propouštění pracovníků, který musí vycházet výlučně z odborných kritérií;
- b) přidělování prostředků z rozpočtu, které musí být prováděno na ročním či víceletém základě;

- c) termín zveřejnění klíčových statistických údajů musí být stanoven s výrazným předstihem.

(*) Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.“

15) Vkládá se článek, který zní:

„Článek -11

1. Komise zajistí nepřetržitý dialog s příslušnými orgány členského státu v souladu s cíli tohoto nařízení. Za tímto účelem Komise zejména vysílá mise, které posuzují hospodářskou situaci členského státu a zjišťují, zda tu existují jakákoli rizika či obtíže spojené s plněním cílů tohoto nařízení.

2. Komise může uskutečnit posílené kontrolní mise v členských státech, kterých se týkají doporučení vydaná podle čl. 6 odst. 2 nebo čl. 10 odst. 2, za účelem dohledu na místě. Dotčené členské státy poskytnou veškeré informace nezbytné pro přípravu a průběh těchto misí.

3. Je-li dotčeným státem zúčastněný členský stát, nebo členský stát, který se účastní ERM II, může Komise případně vyzvat zástupce Evropské centrální banky, aby se zúčastnili kontrolní mise.

4. Komise podá Radě zprávu o výsledcích misí uvedených v odstavci 2 a případně může rozhodnout, že svá zjištění zveřejní.

5. Při organizování misí uvedených v odstavci 2 předá Komise dotčenému členskému státu prozatímní zjištění, aby se k nim mohl vyjádřit.“

16) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 12a

1. Do 14. prosince 2014 a poté každých pět let zveřejní Komise zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

V této zprávě mimo jiné posoudí:

- a) účinnost tohoto nařízení, zejména s ohledem na to, zda se ustanovení upravující rozhodovací proces ukázala jako dostatečně odolná;
- b) pokrok při zajišťování užší koordinace hospodářských politik a trvalé konvergence hospodářské výkonnosti členských států v souladu se Smlouvou o fungování EU.

2. Ke zprávě bude případně přiložen návrh na změny tohoto nařízení, včetně změn v postupech v rámci rozhodovacího procesu.

17) Všechny odkazy na „článek 99 Smlouvy“ se v celém nařízení nahrazují odkazy na „článek 121 Smlouvy o fungování EU“.

Článek 2

3. Zpráva bude předložena Evropskému parlamentu a Radě.“

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
W. SZCZUKA

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1176/2011

ze dne 16. listopadu 2011

o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 121 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Koordinace hospodářských politik členských států v Unii by se měla uskutečňovat v kontextu hlavních směrů hospodářských politik a hlavních zásad politiky zaměstnanosti, jak je stanoveno ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a měla by zahrnovat dodržování hlavních zásad, jimiž jsou stabilní ceny, zdravé a udržitelné veřejné finance a měnové podmínky a udržitelná platební bilance.

(2) Je třeba se poučit ze zkušeností získaných v prvním desetiletí fungování hospodářské a měnové unie a zejména dosáhnout zdokonalené správy ekonomických záležitostí v Unii založené na větší odpovědnosti členských států.

(3) Dosažení a udržení dynamického vnitřního trhu by mělo být považováno za součást řádného a bezproblémového fungování hospodářské a měnové unie.

(4) Zdokonalený rámec správy ekonomických záležitostí by se měl opírat o několik vzájemně propojených a soudržných politik zaměřených na udržitelný růst

a zaměstnanost, zejména o strategii Unie pro růst a zaměstnanost, se zvláštním zaměřením na rozvoj a posilování vnitřního trhu, podporu mezinárodního obchodu a konkurenceschopnosti, o evropský semestr pro posílenou koordinaci hospodářských a rozpočtových politik (evropský semestr), o účinný rámec pro prevenci a nápravu nadměrných schodků veřejných financí (Pakt o stabilitě a růstu), pevný rámec pro prevenci a nápravu makroekonomické nerovnováhy, o minimální požadavky na vnitrostátní rozpočtové rámce a o posílenou regulaci finančního trhu a dohled nad ním, včetně makrobezpečnostního dohledu prováděného Evropskou radou pro systémová rizika (ESRB).

(5) Do posilování správy ekonomických záležitostí by měly být užší a včasnější způsobem zapojovány i Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty. I když se uznává, že partneři Evropského parlamentu v rámci tohoto dialogu jsou příslušné orgány Unie a jejich zástupci, může příslušný výbor Evropského parlamentu nabídnout členskému státu, na nějž se vztahuje doporučení Rady nebo rozhodnutí Rady podle čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2 nebo čl. 10 odst. 4 tohoto nařízení, možnost účastnit se výměny názorů. Účast členského státu na této výměně názorů je dobrovolná.

(6) Komise by měla zastávat důraznější úlohu v rámci postupu posíleného dohledu, pokud jde o hodnocení specifické pro každý členský stát, sledování, mise na místě, doporučení a varování.

(7) Zejména by měl být dohled nad hospodářskými politikami členských států rozšířen nad rámec rozpočtového dohledu, aby tak zahrnoval podrobnější a formálnější rámec, s cílem zabránit nadměrné makroekonomické nerovnováze a pomoci postiženým členským státům stanovit plán nápravných opatření dříve, než tyto odchylky zakoření. Toto rozšiřování dohledu nad hospodářskými politikami by mělo probíhat současně s prohlubováním fiskálního dohledu.

(8) Aby bylo možné pomoci napravit tuto nadměrnou makroekonomickou nerovnováhu, je nezbytné stanovit podrobný postup v právních předpisech.

(9) Postup mnohostranného dohledu uvedený v čl. 121 odst. 3 a 4 Smlouvy o fungování EU je vhodné doplnit o zvláštní pravidla pro odhalování makroekonomické nerovnováhy a pro prevenci a nápravu nadměrné makroekonomické nerovnováhy v Unii. Je nezbytné, aby byl tento postup sladěn s ročním cyklem mnohostranného dohledu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 53.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. září 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2011.

- (10) Tento postup by měl zavést mechanismus varování, který včas odhalí vznikající makroekonomickou nerovnováhu. Měl by být založen na využití orientačního a transparentního srovnávacího přehledu zahrnujícího orientační prahové hodnoty v kombinaci s ekonomickým úsudkem. Tento úsudek by měl mimo jiné zohlednit nominální a reálnou konvergenci uvnitř i vně eurozóny.
- (11) Aby srovnávací přehled účinně sloužil jako součást mechanismu varování, měl by sestávat z omezeného množství hospodářských, finančních a strukturálních ukazatelů relevantních pro odhalování makroekonomické nerovnováhy s příslušnými orientačními prahovými hodnotami. Ukazatele a prahové hodnoty by měly být v případě potřeby upraveny tak, aby odpovídaly měnící se povaze makroekonomické nerovnováhy, mimo jiné v důsledku vyvíjejících se hrozeb pro makroekonomickou stabilitu, a aby se zohlednila větší dostupnost příslušných statistik. Tyto ukazatele by neměly být samy o sobě považovány za cíle hospodářské politiky, ale za nástroje umožňující zohledňovat vývoj povahy makroekonomické nerovnováhy v Unii.
- (12) Při sestavování srovnávacího přehledu a souboru makroekonomických a makrofinančních ukazatelů pro členské státy by měla Komise úzce spolupracovat s Evropským parlamentem a Radou. Komise by měla příslušným výborům Evropského parlamentu a Rady předkládat návrhy připomínek k plánům na stanovení a úpravu ukazatelů a prahových hodnot. Komise by měla Evropský parlament a Radu informovat o jakýchkoli změnách provedených v ukazatelích a prahových hodnotách a uvést důvody, pro které tyto změny navrhl.
- (13) Při sestavování srovnávacího přehledu by se měl rovněž brát náležitý ohled na různorodé hospodářské podmínky, včetně důsledků dohánění vyspělejších ekonomik.
- (14) Překročení jedné nebo více orientačních prahových hodnot nemusí nutně znamenat, že vznikla makroekonomická nerovnováha, jelikož hospodářské politiky by měly zohledňovat vnitřní propojení mezi makroekonomickými proměnnými. Závěry ze srovnávacího přehledu by neměly být vyvozovány automaticky: ekonomický úsudek by měl zajistit, že budou dány do souvislosti všechny informace bez ohledu na to, zda se jedná o údaje vycházející ze srovnávacího přehledu či nikoli, a stanou se součástí souhrnné analýzy.
- (15) Na základě postupu při mnohostranném dohledu a na základě mechanismu varování nebo v případě neočekávaného a závažného hospodářského vývoje, který pro účely tohoto nařízení vyžaduje urychlenou analýzu, by Komise měla určit členské státy, u nichž by měl být proveden hloubkový přezkum. Hloubkový přezkum by měl být prováděn, aniž by se předpokládalo, že existuje nerovnováha, a měl by zahrnovat podrobnou analýzu zdrojů nerovnováhy v posuzovaném členském státě s náležitým ohledem na jeho specifické hospodářské podmínky a okolnosti a na širší soubor analytických nástrojů, ukazatelů a kvalitativních informací specifických pro daný členský stát. Provádí-li Komise hloubkový přezkum, měly by s ní členské státy spolupracovat, aby měla k dispozici co nejúplnější a nejsprávnější údaje. Komise by dále měla náležitě zvážit jakékoli další informace, které jsou podle dotčeného členského státu relevantní, a které tento členský stát Radě a Komisi poskytne.
- (16) Hloubkový přezkum by měl být projednán v Radě a v rámci euroskupiny, pokud jde o členské státy, jejichž měnou je euro. Hloubkový přezkum by měl ve vhodných případech zohlednit doporučení a výzvy Rady určené posuzovaným členským státům a přijaté v souladu s články 121, 126 a 148 Smlouvy o fungování EU a s články 6, 7, 8 a 10 tohoto nařízení a rovněž politické záměry posuzovaného členského státu uvedené v jeho národních programech reform, jakož i mezinárodní osvědčené postupy týkající se ukazatelů a metodik. Rozhodne-li se Komise provést hloubkový přezkum v případě závažného a neočekávaného hospodářského vývoje vyžadujícího urychlenou analýzu, měla by o tom informovat dotčené členské státy.
- (17) Při posuzování makroekonomické nerovnováhy by měla být zohledněna její závažnost a její případné negativní hospodářské a finanční dopady, které prohlubují zranitelnost hospodářství Unie a ohrožují bezproblémové fungování hospodářské a měnové unie. Opatření k řešení makroekonomické nerovnováhy a rozdílů v konkurenceschopnosti jsou zapotřebí ve všech členských státech, zejména v eurozóně. Povaha, význam a naléhavost politických úkolů se však může v různých členských státech značně lišit. Přijetí politických opatření je vzhledem ke zranitelným místům a rozsahu nezbytné korekce obzvláště naléhavě potřebné v členských státech, které trvale vykazují vysoké schodky běžného účtu a oslabování konkurenceschopnosti. V členských státech s velkými přebytky běžného účtu by se politiky dále měly zaměřit na vypracování a provádění opatření, jež pomohou posílit jejich domácí poptávku a růstový potenciál.

- (18) Rovněž je třeba brát v úvahu schopnost hospodářské korekce a výsledky dotčeného členského státu, pokud jde o zajištění souladu s dřívějšími doporučeními vydanými na základě tohoto nařízení a dalšími doporučeními vydanými na základě článku 121 Smlouvy o fungování EU v rámci mnohostranného dohledu, zejména hlavními směry hospodářských politik členských států a Unie.
- (19) Postup sledování a nápravy nepříznivé makroekonomické nerovnováhy s preventivními a nápravnými prvky bude vyžadovat posílené kontrolní nástroje vycházející z nástrojů používaných v rámci postupu při mnohostranném dohledu. Může se jednat například o posílené kontrolní mise prováděné Komisí v členských státech, přičemž v členských státech, jejichž měnou je euro, nebo v členských státech, které se účastní Dohody ze dne 16. března 2006 mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie⁽¹⁾ (ERM II), je Komise uskutečňuje v součinnosti s Evropskou centrální bankou, a další podávání zpráv členskými státy v případě vážné nerovnováhy nebo nerovnováhy ohrožující řádné fungování hospodářské a měnové unie. Tohoto dialogu by se měli případně účastnit sociální partneři a další vnitrostátní zúčastněné subjekty.
- (20) Pokud je zjištěna makroekonomická nerovnováha, dotčenému členskému státu by měla být vydána doporučení týkající se vhodných politických opatření, na nichž by se případně podílely příslušné výbory. Politická opatření dotčeného členského státu by měla být přijata včas a měla by využívat veškeré dostupné politické nástroje pod kontrolou veřejných orgánů. V souladu se Smlouvou o fungování EU a vnitrostátními právními a politickými ujednáními by měly být případně zapojeny relevantní vnitrostátní zúčastněné subjekty, včetně sociálních partnerů. Politická opatření by měla být přizpůsobená konkrétním podmínkám dotčeného členského státu a měla by se vztahovat na hlavní oblasti hospodářské politiky, případně včetně fiskální a mzdové politiky, trhů práce, trhů produktů a služeb a regulace finančního sektoru. Měly by se zohlednit závazky v rámci dohod ERM II.
- (21) Varování a doporučení ESRB určená členskými státy nebo Unii se týkají rizik makrofinanční povahy. Měla by se případně rovněž promítnout ve vhodných návazných opatřeních Komise, která by byla přijata v souvislosti s dohledem nad makroekonomickou nerovnováhou. Je třeba striktně zachovávat nezávislost a režim důvěrnosti zacházení s informacemi ESRB.
- (22) Pokud je zjištěna vážná makroekonomická nerovnováha, včetně nerovnováhy, která ohrožuje fungování hospodářské a měnové unie, měl by být zahájen postup při nadměrné nerovnováze, který může zahrnovat vydání doporučení členskému státu, požadavky na posílený dohled a sledování, a pokud jde o členské státy, jejichž měnou je euro, možnost vynucení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1174/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně⁽²⁾ v případě přetrvávajícího neplnění povinností přijmout nápravná opatření.
- (23) Členský stát, u něhož byl zahájen postup při nadměrné nerovnováze, by měl stanovit plán nápravných opatření obsahující podrobný popis navrhovaných postupů k provedení doporučení Rady. Součástí plánu nápravných opatření by měl být časový harmonogram pro provedení zamýšlených kroků. Tento plán by měl být schválen doporučením Rady. Toto doporučení by mělo být předloženo Evropskému parlamentu.
- (24) Radě by měla být svěřena pravomoc přijímat v jednotlivých případech rozhodnutí, v nichž konstatuje nesplnění doporučení přijatých Radou v rámci plánu nápravných opatření. Jako součást koordinace hospodářských politik členských států uplatňované v rámci Rady, jak je stanoveno v čl. 121 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, navazují tato jednotlivá rozhodnutí neoddělitelným způsobem na doporučení přijatá Radou v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU v souvislosti s plánem nápravných opatření.
- (25) Rada a Komise by měly při uplatňování tohoto nařízení plně zohlednit úlohu vnitrostátních parlamentů a sociálních partnerů a rovněž rozdíly ve vnitrostátních systémech, například v systémech pro tvorbu mezd.
- (26) Pokud Rada usoudí, že se v členském státě již neprojeví nadměrná nerovnováha, měl by být postup uplatňovaný při nadměrné nerovnováze ukončen poté, co Rada na doporučení Komise zruší svá příslušná doporučení. Toto zrušení by mělo vycházet z komplexní analýzy Komise, z níž vyplývá, že dotčený členský stát jednal v souladu s příslušnými doporučeními Rady a že již pominuly příčiny a související rizika určená v doporučení Rady, na jehož základě byl zahájen postup při nadměrné nerovnováze, přičemž se mimo jiné zohledňují makroekonomický vývoj, vyhlídky a dopady na ostatní členské státy. Ukončení postupu při nadměrné nerovnováze by mělo být zveřejněno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽²⁾ Viz strana 8 Úředního věstníku.

(27) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení účinného rámce pro odhalování makroekonomické nerovnováhy a prevenci a nápravu makroekonomické nerovnováhy, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států z důvodu hlubokých vzájemných obchodních a finančních vazeb mezi členskými státy a důsledků vnitrostátní hospodářské politiky jednotlivých členských států projevujících se v Unii a eurozóně jako celku, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví podrobná pravidla pro odhalování makroekonomické nerovnováhy v Unii, jakož i pro prevenci a nápravu nadměrné makroekonomické nerovnováhy.

2. Toto nařízení se uplatňuje v rámci evropského semestru, který je definován v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik⁽¹⁾.

3. Uplatňování tohoto nařízení je plně v souladu s článkem 152 Smlouvy o fungování EU a doporučení vydaná na základě tohoto nařízení zohledňují vnitrostátní postupy a subjekty pověřené tvorbou mezd. Toto nařízení zohledňuje článek 28 Listiny základních práv Evropské unie a jeho uplatňováním není dotčeno právo sjednávat, uzavírat nebo vymáhat kolektivní smlouvy ani právo na kolektivní opatření podle vnitrostátního práva a praxe.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „nerovnováhou“ jakékoli směřování k makroekonomickému vývoji, který nepříznivě ovlivňuje, nebo má potenciál nepříznivě ovlivnit řádné fungování hospodářství členského státu nebo hospodářské a měnové unie nebo Unie jako celku;

2) „nadměrnou nerovnováhou“ vážná nerovnováha, včetně nerovnováhy, která ohrožuje nebo by mohla ohrozit řádné fungování hospodářské a měnové unie.

KAPITOLA II

ODHALOVÁNÍ NEROVNOVÁHY

Článek 3

Mechanismus varování

1. Zavede se mechanismus varování za účelem včasného zjištění a sledování nerovnováhy. Komise každoročně vypracuje zprávu obsahující kvalitativní hospodářské a finanční hodnocení vycházející ze srovnávacího přehledu tvořeného souborem ukazatelů, jejichž hodnoty se porovnají s orientačními prahovými hodnotami, jak je stanoveno v článku 4. Každoroční zpráva i hodnoty ukazatelů srovnávacího přehledu se zveřejňují.

2. Každoroční zpráva Komise obsahuje hospodářské a finanční hodnocení zasazující vývoj ukazatelů do souvislostí, přičemž při posuzování vývoje nerovnováhy vychází v případě potřeby z dalších relevantních hospodářských a finančních ukazatelů. Závěry z ukazatelů obsažených ve srovnávacím přehledu nebudou vyvozovány mechanicky. Hodnocení zohlední vývoj nerovnováhy v Unii a v eurozóně. Zpráva rovněž uvádí, zda překročení prahových hodnot v jednom nebo více členských státech svědčí o možném vzniku nerovnováhy. Hodnocení členských států vykazujících vysoký schodek běžného účtu se může lišit od hodnocení členských států, které hromadí velké přebytky běžného účtu.

3. Každoroční zpráva určí členské státy, o nichž se Komise domnívá, že mohou být postiženy nerovnováhou či u nich může hrozit riziko vzniku nerovnováhy.

4. Komise předá každoroční zprávu včas Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

5. V rámci mnohostranného dohledu v souladu s čl. 121 odst. 3 Smlouvy o fungování EU Rada projedná a celkově zhodnotí každoroční zprávu Komise. Euroskupina zprávu projedná, pokud se týká členských států, jejichž měnou je euro.

Článek 4

Srovnávací přehled

1. Srovnávací přehled tvořený souborem ukazatelů se používá jako nástroj usnadňující včasné zjištění a sledování nerovnováhy.

⁽¹⁾ Viz strana 12 Úředního věstníku.

2. Srovnávací přehled tvoří několik relevantních, praktických, jednoduchých, měřitelných a dostupných makroekonomických a makrofinančních ukazatelů pro členské státy. Jeho účelem je umožnit včasné zjištění makroekonomické nerovnováhy, která se objevuje krátkodobě, i nerovnováhy, k níž dochází v důsledku strukturálních a dlouhodobých trendů.

3. Srovnávací přehled zahrnuje mimo jiné ukazatele, které jsou užitečné pro včasné zjištění:

- a) vnitřní nerovnováhy, včetně nerovnováhy vznikající v důsledku veřejného a soukromého zadlužení, vývoje na finančních trzích a trzích s aktivy, a to i na trzích s nemovitostmi, vývoje toku úvěrů v soukromém sektoru a vývoje nezaměstnanosti;
- b) vnější nerovnováhy, včetně nerovnováhy vznikající v důsledku vývoje běžného účtu a čistých investičních pozic členských států, reálných směnných kurzů, podílů na vývozních trzích, změn ve vývoji cen a nákladů a necenové konkurenceschopnosti, a to s ohledem na různé složky produktivity.

4. Při vyvozování ekonomických závěrů ze srovnávacího přehledu v rámci mechanismu varování věnuje Komise náležitou pozornost vývoji reálné ekonomiky, tedy i hospodářskému růstu, vývoji zaměstnanosti a nezaměstnanosti, nominální a reálné konvergenci uvnitř a vně eurozóny, vývoji produktivity a faktorům podněcujícím její rozvoj, jako jsou výzkum a vývoj a zahraniční a domácí investice, a rovněž vývoji v odvětvích ovlivňujících HDP a stav běžného účtu, včetně energetiky.

Srovnávací přehled zahrnuje rovněž orientační prahové hodnoty pro ty ukazatele, které mají sloužit jako úroveň varování. Výběr ukazatelů a prahových hodnot má vést k podpoře konkurenceschopnosti Unie.

Srovnávací přehled ukazatelů případně zahrnuje horní a dolní prahové hodnoty pro varování, je-li to vhodné, které jsou rozlišeny pro členské státy eurozóny a mimo eurozónu, pokud je to odůvodněno zvláštními znaky měnové unie a relevantními hospodářskými okolnostmi. Při vypracovávání srovnávacího přehledu se náležitě zohlední různorodé hospodářské podmínky, včetně důsledků dohánění vyspělejších ekonomik.

5. Při navrhování ukazatelů stability finančního trhu je třeba náležitě zohlednit práci ESRB. Komise vyzve ESRB, aby se vyjádřila k návrhu ukazatelů, které jsou významné pro stabilitu finančního trhu.

6. Komise zveřejní soubor ukazatelů a prahových hodnot srovnávacího přehledu.

7. Komise pravidelně vyhodnocuje přiměřenost srovnávacího přehledu, včetně složení ukazatelů, stanovených prahových hodnot a používané metodiky a v případě potřeby je změnit nebo upravit. Komise zveřejní změny provedené v podkladové metodice a složení srovnávacího přehledu a souvisejících prahových hodnotách.

8. Komise aktualizuje hodnoty pro ukazatele srovnávacího přehledu alespoň jednou ročně.

Článek 5

Hlubkový přezkum

1. S náležitým ohledem na diskuze vedené v Radě a v eurosкупině podle čl. 3 odst. 5 nebo v případě neočekávaného a závažného hospodářského vývoje, který pro účely tohoto nařízení vyžaduje urychlenou analýzu, Komise provede hlubkový přezkum pro každý členský stát, o němž se domnívá, že může být postižen nerovnováhou nebo že mu takové postižení hrozí.

Hlubkový přezkum vychází z podrobné analýzy konkrétní situace specifické pro danou zemi, včetně odlišných výchozích pozic v jednotlivých členských státech; zkoumá širokou škálu hospodářských proměnných a používá analytické nástroje a kvalitativní informace specifické pro danou zemi. Přihlíží ke zvláštnostem jednotlivých členských států v oblasti pracovněprávních vztahů a sociálního dialogu.

Komise také náležitě zváží jakékoli další informace, které příslušný členský stát považuje za relevantní a které předložil Komisi.

Komise provede hlubkový přezkum společně s kontrolní misí v dotčeném členském státě podle článku 13.

2. Součástí hlubkového přezkumu Komise je hodnocení toho, zda se v daném členském státě projevuje nerovnováha a zda tato nerovnováha představuje nadměrnou nerovnováhu. Hlubkový přezkum se zabývá původem nerovnováhy na pozadí převládajících hospodářských podmínek, včetně hlubokých vzájemných obchodních a finančních vazeb mezi členskými státy a dopadů vnitrostátních hospodářských politik na ekonomiky okolních států. Hlubkový přezkum analyzuje příslušný vývoj týkající se strategie Unie pro růst a zaměstnanost. Zohledňuje také závažnost hospodářského vývoje v Unii a v eurozóně jako celku. Bere v úvahu zejména:

- a) ve vhodných případech doporučení či výzvy Rady určené členským státům, které jsou předmětem přezkumu, přijaté v souladu s články 121, 126 a 148 Smlouvy o fungování EU a podle článků 6, 7, 8 a 10 tohoto nařízení;

b) politické záměry členského státu, který je předmětem přezkumu, jak je odrazí jeho národní programy reforem a ve vhodných případech jeho program stability nebo konvergenční program;

c) veškerá varování či doporučení ESRB týkající se systémových rizik, která jsou určena členskému státu, který je předmětem přezkumu, nebo se na něj vztahují. Režim důvěrného zacházení s informacemi ESRB musí být zachován.

3. Komise o výsledcích hloubkového přezkumu informuje Evropský parlament a Radu a výsledky přezkumu zveřejní.

Článek 6

Preventivní opatření

1. Pokud Komise na základě svého hloubkového přezkumu uvedeného v článku 5 dospěje k závěru, že se členský stát potýká s nerovnováhou, informuje o tom příslušným způsobem Evropský parlament, Radu a euroskupinu. Rada může na základě doporučení Komise vydat dotčenému členskému státu nezbytná doporučení v souladu s postupem stanoveným v čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

2. Rada o doporučení informuje Evropský parlament a zveřejní je.

3. Doporučení Rady a Komise musí být plně v souladu s článkem 152 Smlouvy o fungování EU a musí zohledňovat článek 28 Listiny základních práv Evropské unie.

4. Rada své doporučení každoročně přezkoumává v rámci evropského semestru a v případě potřeby je může v souladu s odstavcem 1 upravit.

KAPITOLA III

POSTUP PŘI NADMĚRNÉ NEROVNOVÁZE

Článek 7

Zahájení postupu při nadměrné nerovnováze

1. Pokud Komise na základě svého hloubkového přezkumu uvedeného v článku 5 dospěje k závěru, že se dotčený členský stát potýká s nadměrnou nerovnováhou, informuje o tom příslušným způsobem Evropský parlament, Radu a euroskupinu.

Komise o této skutečnosti informuje také příslušné evropské orgány dohledu a ESRB. ESRB je vyzvána, aby přijala opatření, jež považuje za nezbytná.

2. Rada může na základě doporučení Komise v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU přijmout doporučení,

v němž konstatuje existenci nadměrné nerovnováhy, a doporučí, aby dotčený členský stát přijal nápravná opatření.

Doporučení Rady objasňuje povahu nerovnováhy a její důsledky a určí soubor politických doporučení, kterými je třeba se řídit, a lhůtu, v níž má dotčený členský stát předložit plán nápravných opatření. Rada může své doporučení zveřejnit, jak stanoví čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.

Článek 8

Plán nápravných opatření

1. Každý členský stát, u něhož je zahájen postup při nadměrné nerovnováze, předloží Radě a Komisi ve lhůtě stanovené v doporučení plán nápravných opatření založený na doporučení Rady podle čl. 7 odst. 2. Plán nápravných opatření stanoví konkrétní politická opatření, která dotčený členský stát provedl či zamýšlí provést, a obsahuje časový harmonogram pro provedení těchto opatření. Plán nápravných opatření zohlední hospodářské a sociální dopady těchto politických opatření a musí být v souladu s hlavními směry hospodářských politik a hlavními zásadami zaměstnanosti.

2. Rada tento plán nápravných opatření na základě zprávy Komise do dvou měsíců od jeho předložení posoudí. Pokud jej na základě doporučení Komise považuje za dostačující, Rada plán schválí doporučením, v němž uvede seznam požadovaných konkrétních opatření a lhůt pro jejich přijetí a stanoví časový harmonogram dohledu, přičemž věnuje náležitou pozornost příslušným transmisním kanálům a zohlední fakt, že mezi přijetím nápravných opatření a skutečným vyřešením nerovnováhy může být dlouhá prodleva.

3. Pokud na základě doporučení Komise Rada usoudí, že jsou opatření nebo časový harmonogram předpokládané v plánu nápravných opatření nedostačující, přijme doporučení určené dotčenému členskému státu, aby předložil nový plán nápravných opatření, a to zpravidla do dvou měsíců. Rada přezkoumá nový plán nápravných opatření v souladu s postupem uvedeným v tomto článku.

4. Plán nápravných opatření, zpráva Komise a doporučení Rady uvedené v odstavcích 2 a 3 se zveřejní.

Článek 9

Sledování nápravných opatření

1. Komise sleduje provádění doporučení Rady přijatého podle čl. 8 odst. 2. Za tímto účelem členský stát předkládá Radě a Komisi v pravidelných intervalech zprávy o pokroku, jejichž četnost stanoví Rada v doporučení uvedeném v čl. 8 odst. 2.

2. Rada zprávy o pokroku členských států zveřejní.

3. Komise může v dotčeném členském státě provádět posílené kontrolní mise za účelem sledování provádění plánu nápravných opatření, a pokud se tyto mise týkají členských států, jejichž měnou je euro nebo které se účastní ERM II, vykonává tyto mise ve spolupráci s Evropskou centrální bankou. Komise případně zapojí do dialogu během těchto misí sociální partnery a další vnitrostátní zúčastněné subjekty.

4. V případě relevantní a zásadní změny hospodářské situace může Rada na doporučení Komise změnit doporučení přijatá podle čl. 8 odst. 2 v souladu s postupem stanoveným v uvedeném článku. Rada případně vyzve dotčený členský stát, aby předložil revidovaný plán nápravných opatření, a posoudí tento revidovaný plán nápravných opatření v souladu s postupem stanoveným v článku 8.

Článek 10

Posouzení nápravných opatření

1. Rada na základě zprávy Komise posoudí, zda dotčený členský stát přijal doporučená nápravná opatření v souladu s doporučením Rady vydaným podle čl. 8 odst. 2.

2. Komise svou zprávu zveřejní.

3. Rada provede posouzení ve lhůtě, kterou stanovila ve svých doporučeních přijatých v souladu s čl. 8 odst. 2.

4. V případě, že Rada dospěje k závěru, že členský stát doporučená nápravná opatření nepřijal, přijme na doporučení Komise rozhodnutí, v němž konstatuje nesplnění doporučení, spolu s doporučením, jež stanoví nové lhůty k provedení těchto nápravných opatření. V takovém případě Rada informuje Evropskou radu a zveřejní závěry kontrolních misí uvedených v čl. 9 odst. 3.

Doporučení Komise, v němž se konstatuje nesplnění, se považuje za Radou přijaté, pokud Rada do deseti dnů od jeho přijetí Komisí nerozhodne kvalifikovanou většinou o jeho zamítnutí. Dotčený členský stát může požádat o svolání zasedání Rady během této doby, na němž se má o tomto rozhodnutí hlasovat.

5. V případě, že Rada na základě zprávy Komise uvedené v odstavci 1 usoudí, že členský stát přijal nápravná opatření doporučená v souladu s čl. 8 odst. 2, má se za to, že postup při nadměrné nerovnováze se plní a tento postup se dočasně pozastavuje. Sledování však pokračuje v souladu s časovým

harmonogramem stanoveným v doporučení podle čl. 8 odst. 2. Rada zveřejní důvody, které ji vedly k pozastavení postupu a k uznání nápravných politických opatření přijatých dotčeným členským státem.

Článek 11

Ukončení postupu při nadměrné nerovnováze

Rada na základě doporučení Komise zruší doporučení vydaná podle článků 7, 8 nebo 10, jakmile dospěje k závěru, že dotčený členský stát již není postižen nadměrnou nerovnováhou uvedenou v doporučení podle čl. 7 odst. 2. Rada tuto skutečnost zveřejní.

Článek 12

Hlasování v Radě

Při přijímání opatření uvedených v článcích 7 až 11 Rada nepřihlíží k hlasu člena Rady zastupujícího dotčený členský stát.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Kontrolní mise

1. Komise zajišťuje nepřetržitý dialog s orgány členských států v souladu s cíli tohoto nařízení. Komise za tímto účelem provádí zejména mise za účelem posouzení hospodářské situace v členském státě a určení rizik či problémů při plnění cílů tohoto nařízení.

2. Komise může provádět posílené kontrolní mise pro členské státy, kterých se týká doporučení ohledně existence nadměrné nerovnováhy podle čl. 7 odst. 2 pro účely sledování na místě.

3. Jestliže je dotčený členský stát členským státem, jehož měnou je euro nebo se účastní ERM II, může Komise případně vyzvat představitele Evropské centrální banky, aby se účastnili kontrolních misí.

4. Komise oznámí Radě výsledky misí uvedených v odstavci 2 a případně může rozhodnout o zveřejnění jejich zjištění.

5. Při organizování misí uvedených v odstavci 2 předá Komise dotčenému členskému státu prozatímní zjištění, aby se k nim mohl vyjádřit.

Článek 14

Hospodářský dialog

1. V zájmu posílení dialogu mezi orgány Unie, zejména Evropským parlamentem, Radou a Komisí, a v zájmu zajištění větší transparentnosti a odpovědnosti může příslušný výbor Evropského parlamentu vyzvat předsedu Rady, Komisi a případně předsedu Evropské rady nebo předsedu euroskupiny, aby se dostavili do výboru a projednali:

- a) informace, které Rada poskytla k hlavním směrům hospodářské politiky podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU;
- b) všeobecné pokyny členským státům, které vydala Komise na začátku ročního cyklu dohledu;
- c) závěry Evropské rady týkající se pokynů pro hospodářské politiky v rámci evropského semestru;
- d) výsledky mnohostranného dohledu prováděného v rámci tohoto nařízení;
- e) závěry Evropské rady týkající se pokynů pro mnohostranný dohled a jeho výsledků;
- f) přezkum provádění mnohostranného dohledu na konci evropského semestru;
- g) doporučení přijatá v souladu s čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2 a čl. 10 odst. 4 tohoto nařízení.

2. Příslušný výbor Evropského parlamentu může dát příležitost členskému státu, na nějž se vztahuje doporučení nebo rozhodnutí Rady podle čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2 nebo čl. 10 odst. 4, aby se výměny názorů zúčastnil.

3. Rada a Komise pravidelně informují Evropský parlament o výsledcích uplatňování tohoto nařízení.

Článek 15

Každoroční podávání zpráv

Komise každoročně podává zprávu o uplatňování tohoto nařízení, včetně aktualizace srovnávacího přehledu uvedeného v článku 4, a se svými zjištěními seznamuje Evropský parlament a Radu v rámci evropského semestru.

Článek 16

Přezkum

1. Do 14. prosince 2014 a poté každých pět let Komise přezkoumá uplatňování tohoto nařízení a podá o něm zprávu.

Tyto zprávy mimo jiné zhodnotí:

- a) účinnost tohoto nařízení;
- b) pokrok dosažený při zajišťování užší koordinace hospodářských politik a udržitelné konvergence hospodářské výkonnosti členských států v souladu se Smlouvou o fungování EU.

Je-li to vhodné, je ke zprávám připojen návrh změn tohoto nařízení.

2. Komise zašle zprávy uvedené v odstavci 1 Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 17

Vstup v platnost

Tato nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
W. SZCZUKA

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1177/2011

ze dne 8. listopadu 2011,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 126 odst. 14 druhý pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Koordinace hospodářských politik členských států v rámci Unie, jak stanoví Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), by měla vést k dodržování hlavních zásad, jimiž jsou stabilní ceny, zdravé veřejné finance a měnové podmínky a udržitelná platební bilance.
- (2) Pakt o stabilitě a růstu původně sestával z nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik ⁽³⁾, nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku ⁽⁴⁾ a usnesení Evropské rady ze dne 17. června 1997 o Paktu o stabilitě a růstu ⁽⁵⁾. Nařízení (ES) č. 1466/97 bylo změněno nařízením (ES)

č. 1055/2005 ⁽⁶⁾ a nařízení (ES) č. 1467/97 bylo změněno nařízením (ES) č. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Kromě toho byla dne 20. března 2005 přijata zpráva Rady s názvem „Zlepšení provádění Paktu o stabilitě a růstu“ ⁽⁸⁾.

- (3) Cílem Paktu o stabilitě a růstu jsou zdravé a udržitelné veřejné finance, jakožto prostředek posilující podmínky pro stabilitu cen a silný udržitelný růst podpořený finanční stabilitou, což napomůže k dosažení cílů Unie v oblasti udržitelného růstu a zaměstnanosti.
- (4) Zkušenosti získané a chyby učiněné v průběhu prvního desetiletí hospodářské a měnové unie ukazují, že je třeba v Unii zdokonalit správu ekonomických záležitostí, která by se měla zakládat na větší odpovědnosti členských států za společně dohodnutá pravidla a politiky a na pevnějším rámci pro dohled nad vnitrostátními hospodářskými politikami na úrovni Unie.
- (5) V souladu s vysokým stupněm integrace ekonomik členských států v rámci Unie, a zejména v eurozóně, je třeba posílit společný rámec pro správu ekonomických záležitostí, a to i pokud jde o dokonalejší rozpočtový dohled.
- (6) Zdokonalený rámec pro správu ekonomických záležitostí by měl vycházet z několika vzájemně propojených a soudržných politik pro udržitelný růst a zaměstnanost, především ze strategie Unie pro růst a zaměstnanost, se zvláštním důrazem na rozvoj a posilování vnitřního trhu, podporu mezinárodního obchodu a konkurenceschopnosti, o evropský semestr pro posílenou koordinaci hospodářských a rozpočtových politik a o účinný rámec pro prevenci a nápravu nadměrných schodků veřejných financí (Pakt o stabilitě a růstu), o pevný rámec pro prevenci a nápravu makroekonomické nerovnováhy, minimální požadavky na vnitrostátní rozpočtové rámce a o posílenou regulaci finančního trhu a dohled nad ním, včetně makroobezřetnostního dohledu prováděného Evropskou radou pro systémová rizika.
- (7) Úspěšné vytvoření a zachování dynamického vnitřního trhu by se mělo považovat za prvek správného a bezproblémového fungování hospodářské a měnové unie.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 28. září 2011 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1055/2005 ze dne 27. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik (Úř. věst. L 174, 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1056/2005 ze dne 27. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku (Úř. věst. L 174, 7.7.2005, s. 5).

⁽⁸⁾ Viz dokument 7423/4/05 na <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=>.

- (8) Pakt o stabilitě a růstu i celý rámec správy ekonomických záležitostí by měly doplňovat a podporovat strategii Unie pro růst a zaměstnanost. Z propojení těchto jednotlivých prvků by však neměly plynout výjimky z ustanovení Paktu o stabilitě a růstu.
- (9) Posílení správy ekonomických záležitostí by mělo zahrnovat i užší a včasější zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů. I když se uznává, že partneři Evropského parlamentu v rámci tohoto dialogu jsou příslušné orgány Unie a jejich zástupci, může příslušný výbor Evropského parlamentu nabídnout členskému státu, jestliže je určeno rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 6 Smlouvy o fungování EU, doporučení Rady podle čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU, výzva podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU nebo rozhodnutí podle čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU, možnost účastnit se výměny názorů. Účast členského státu na této výměně názorů je dobrovolná.
- (10) Komise by měla zastávat důraznější úlohu v rámci postupů posíleného dohledu, pokud jde o posuzování jednotlivých členských států, sledování, mise na místě, doporučení a varování.
- (11) Rada a Komise by při uplatňování tohoto nařízení měly náležitě přihlížet ke všem relevantním faktorům a k hospodářské a rozpočtové situaci příslušných členských států.
- (12) Pravidla týkající se rozpočtové kázně by měla být posílena zejména kladením většího důrazu na výši a vývoj zadlužení a celkovou udržitelnost. Je nutné posílit rovněž mechanismy zajišťující soulad s těmito pravidly a prosazování těchto pravidel.
- (13) Provádění stávajícího postupu při nadměrném schodku na základě kritéria schodku i kritéria dluhu vyžaduje doporučenou číselnou hodnotu zohledňující hospodářský cyklus, pomocí níž by bylo možné posoudit, zda poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu (HDP) dostatečně klesá a uspokojivým tempem se blíží referenční hodnotě.
- Mělo by být zavedeno přechodné období, které by členským státům, vůči nimž bude v době přijetí tohoto nařízení uplatňován postup při nadměrném schodku, umožnilo upravit vlastní politiky tak, aby byla dodržena doporučená číselná hodnota pro snižování dluhu. Stejnou možnost by měly mít také členské státy, na něž se vztahuje ozdravný program Unie nebo Mezinárodního měnového fondu.
- (14) Nedodržení doporučené číselné hodnoty pro snižování dluhu by nemělo být postačující ke konstatování existence nadměrného schodku; při tomto zjišťování by se měly zohlednit všechny rozhodující faktory, jimiž se zabývá zpráva Komise podle čl. 126 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. K vyloučení existence nadměrného schodku na základě kritéria dluhu může zejména postačovat posouzení toho, jaký vliv mají cyklus a struktura vnitřní dynamiky dluhu na vývoj dluhu.
- (15) Při zjišťování existence nadměrného schodku na základě kritéria schodku a postupu tohoto zjišťování je třeba zohlednit všechny rozhodující faktory, jimiž se zabývá zpráva Komise podle čl. 126 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, pokud poměr veřejného dluhu k HDP nepřekračuje referenční hodnotu.
- (16) Při zohledňování systémových důchodových reforem jakožto jednoho z rozhodujících faktorů je třeba zvážit především to, zda tyto reformy posílí dlouhodobou udržitelnost důchodového systému jako celku, aniž by současně zvýšily rizika týkající se střednědobé rozpočtové pozice.
- (17) Ve zprávě Komise podle čl. 126 odst. 3 Smlouvy o fungování EU by měla být přiměřeně zohledněna kvalita vnitrostátního rozpočtového rámce, neboť právě on hraje rozhodující úlohu při podpoře fiskální konsolidace a udržitelných veřejných financí. V tomto zohlednění by měly být zahrnuty minimální požadavky stanovené ve směrnici Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států⁽¹⁾ a další dohodnuté žádoucí požadavky týkající se fiskální kázně.
- (18) Aby bylo možno sledovat dodržování doporučení a výzev Rady k odstranění nadměrného schodku, je třeba, aby v nich byly uvedeny roční rozpočtové cíle, které jsou v souladu s požadovaným fiskálním zlepšením v cyklicky očištěném vyjádření, bez vlivu jednorázových a dočasných opatření. V tomto kontextu by měla být roční doporučená hodnota 0,5 % HDP chápána jako průměrný roční údaj.
- (19) Účinnost opatření bude možné lépe posoudit, bude-li referenční hodnotou dodržení cílů veřejných výdajů v kombinaci s prováděním plánovaných specifických opatření na straně příjmů.
- (20) Při posuzování toho, zda by měla být prodloužena lhůta pro odstranění nadměrného schodku, je třeba zvláště zohlednit prudký hospodářský propad v eurozóně nebo v Unii jako celku, za předpokladu, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu.

⁽¹⁾ Viz strana 41 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (21) Je vhodné důsledněji uplatňovat finanční sankce stanovené v čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU tak, aby se staly skutečným stimulem pro dodržování výzev podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.
- (22) Aby byl zajištěn soulad s rámcem fiskálního dohledu Unie pro členské státy, jejichž měnou je euro, měly by být na základě článku 136 Smlouvy o fungování EU stanoveny sankce vycházející z pravidel a zabezpečující spravedlivé, včasné a účinné mechanismy pro zajištění souladu s Paktem o stabilitě a růstu.
- (23) Pokuty uvedené v tomto nařízení představují jiné příjmy ve smyslu článku 311 Smlouvy o fungování EU a měly by být účelově vázány pro potřeby mechanismu stability pro poskytování finanční pomoci, který vytvoří členské státy, jejichž měnou je euro, aby zajistily stabilitu eurozóny jako celku.
- (24) Odkazy použité v nařízení (ES) č. 1467/97 by měly zohlednit nové číslování článků Smlouvy o fungování Evropské unie a nahrazení nařízení Rady (ES) č. 3605/93⁽¹⁾ nařízením Rady (ES) č. 479/2009 ze dne 25. května 2009 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství⁽²⁾.
- (25) Nařízení (ES) č. 1467/97 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1467/97 se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

1. Toto nařízení obsahuje ustanovení k urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku. Cílem postupu při nadměrném schodku je zabránit vzniku nadměrných schodků veřejných financí, a pokud již k jejich vzniku dojde, napomoci jejich rychlému odstranění, přičemž dodržování rozpočtové kázně je posuzováno na základě kritérií schodku veřejných financí a veřejného dluhu.

2. Pro účely tohoto nařízení se „zúčastněnými členskými státy“ rozumějí ty členské státy, jejichž měnou je euro.“

- 2) Článek 2 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Překročení schodku veřejných financí nad referenční hodnotu se podle čl. 126 odst. 2 písm. a) druhé odrážky Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) považuje za výjimečné tehdy, pokud je způsobeno neobvyklou událostí, kterou dotčený členský stát nemůže nikterak ovlivnit a která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí, nebo pokud vznikne v důsledku prudkého hospodářského propadu.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a Pokud poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu (HDP) překračuje referenční hodnotu, je třeba jej považovat v souladu s čl. 126 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování EU za dostatečně se snižující a uspokojivým tempem se blížící k referenční hodnotě, jestliže se rozdíl vzhledem k referenční hodnotě snižoval za předchozí tři roky průměrným tempem jedné dvacetiny za rok, což je doporučená hodnota, přičemž se vychází ze změn za poslední tři roky, za něž jsou údaje k dispozici.

Požadavek týkající se kritéria dluhu se rovněž považuje za splněný, pokud rozpočtové předpovědi Komise naznačují, že k požadovanému snížení rozdílu dojde během tříletého období zahrnujícího dva roky následující po posledním roce, za který jsou údaje k dispozici. V případě členského státu, vůči němuž je ke dni 8. listopadu 2011 uplatňován postup při nadměrném schodku, se po dobu tří let od odstranění nadměrného schodku považuje požadavek týkající se kritéria dluhu za splněný, pokud daný členský stát na základě posouzení v rámci stanoviska Rady k jeho programu stability nebo konvergenčního programu dosahuje dostatečného pokroku k dodržení tohoto kritéria.

Při uplatňování doporučené hodnoty pro úpravu dluhového poměru by se mělo zohlednit působení cyklu na tempo snižování dluhu.“;

- c) odstavce 3 až 7 se nahrazují tímto:

„3. Při vypracování zprávy podle čl. 126 odst. 3 Smlouvy o fungování EU přihlédne Komise ke všem rozhodujícím faktorům stanoveným v uvedeném článku, pokud významným způsobem ovlivňují

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 3605/93 ze dne 22. listopadu 1993 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství (Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 7).

⁽²⁾ Úř. věst. L 154, 10.6.2009, s. 1.

posouzení toho, nakolik dotčený členský stát dodržuje kritéria schodku a dluhu. Zpráva musí náležitě odrážet:

- a) vývoj střednědobé hospodářské situace, zejména potenciální růst, včetně toho, v jaké míře se na něm podílí práce, akumulace kapitálu a celková produktivita faktorů, dále cyklický vývoj a stav čistých úspor soukromého sektoru;
- b) vývoj střednědobé rozpočtové situace, včetně zejména výsledků v přibližování se střednědobému rozpočtovému cíli, výše primárního salda a vývoje běžných i kapitálových primárních výdajů, provádění politik souvisejících s prevencí a nápravou nadměrné makroekonomické nerovnováhy, provádění politik souvisejících se společnou strategií růstu v Unii a celkovým zdravím veřejných financí, zejména účinnosti rozpočtových rámců členských států;
- c) vývoj střednědobé situace veřejného dluhu, jeho dynamiku a udržitelnost, včetně zejména rizikových faktorů včetně struktury splatnosti a měnové denominace dluhu, vnitřní dynamiky dluhu a její struktury, kumulované rezervy a dalších finančních aktiv; záruk, zejména v souvislosti s finančním sektorem; a veškerých implicitních závazků v důsledku stárnutí obyvatelstva a soukromého zadlužení, pokud by to mohlo představovat podmíněný implicitní závazek pro vládu.

Komise dále věnuje patřičnou a jednoznačnou pozornost všem ostatním faktorům, které jsou podle názoru dotčeného členského státu rozhodující pro celkové posouzení souladu s kritérii schodku a dluhu a které členský stát sdělil Radě a Komisi. V tomto ohledu je třeba věnovat zvláštní pozornost: finančním příspěvkům na podporu mezinárodní solidarity a dosažení cílů politik Unie; dluhu vzniklému z důvodu dvoustranné a mnohostranné pomoci mezi členskými státy v souvislosti se zajišťováním finanční stability a dluhu vzniklému v souvislosti s operacemi finanční stabilizace během závažných finančních turbulencí.

4. Rada a Komise provedou vyvážené celkové hodnocení všech rozhodujících faktorů, konkrétně do jaké míry tyto faktory působí při posuzování souladu s kritérii schodku nebo dluhu jako negativní nebo pozitivní. Pokud při hodnocení souladu na základě kritéria schodku překročí poměr veřejného dluhu k HDP referenční hodnotu, budou tyto faktory zohledněny v postupu vedoucím k rozhodnutí o existenci nadměrného schodku podle čl. 126 odst. 4, 5 a 6 Smlouvy o fungování EU pouze v případě, že jsou zcela splněny

dvě současně platné zásadní podmínky, a to že předtím, než jsou tyto rozhodující faktory zohledněny, zůstává schodek veřejných financí blízko referenční hodnotě a její překročení je dočasné.

Tyto faktory se však v postupu vedoucím k rozhodnutí o existenci nadměrného schodku zohlední při posuzování souladu na základě kritéria dluhu.

5. Při hodnocení dodržování kritéria schodku a kritéria dluhu a při následných krocích v rámci postupu při nadměrném schodku věnuje Rada a Komise náležitou pozornost provádění reformy důchodových systémů zavádějící vícepilířový systém, který obsahuje povinný plně fondově financovaný pilíř, a čistým nákladům na veřejně spravovaný pilíř. V úvahu je třeba vzít zejména vlastnosti celého důchodového systému z reformy vzešlého, konkrétně to, zda podporuje dlouhodobou udržitelnost, aniž by zároveň zvyšoval rizika pro střednědobou rozpočtovou pozici.

6. Pokud Rada na základě čl. 126 odst. 6 Smlouvy o fungování EU rozhodne, že v členském státě existuje nadměrný schodek, Rada a Komise v následujících fázích postupu podle uvedeného článku Smlouvy o fungování EU vezmou v úvahu rozhodující faktory uvedené v odstavci 3 tohoto článku, pokud mají vliv na situaci dotčeného členského státu, včetně faktorů uvedených v čl. 3 odst. 5 a v čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení, zejména při stanovování lhůty pro nápravu nadměrného schodku a při případném prodlužování této lhůty. Tyto rozhodující faktory se však neberou v úvahu pro účely rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 12 Smlouvy o fungování EU o zrušení některých nebo všech jejích rozhodnutí podle čl. 126 odst. 6 až 9 a 11 Smlouvy o fungování EU.

7. V případě členských států, u nichž je překročení referenční hodnoty schodku výsledkem provádění reformy důchodového systému zavádějící vícepilířový systém zahrnující povinný plně fondově financovaný pilíř, přihlíží Rada a Komise při hodnocení vývoje údajů o schodku v rámci postupu při nadměrném schodku rovněž k nákladům na reformu, pokud schodek výrazně nepřevyšuje úroveň, kterou lze považovat za blízkou referenční hodnotě, a dluhový poměr nepřekračuje referenční hodnotu, za podmínky, že celková udržitelnost veřejných financí zůstává zachována. Čisté náklady se berou v úvahu rovněž pro účely rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 12 Smlouvy o fungování EU o zrušení některých nebo všech jejích rozhodnutí podle čl. 126 odst. 6 až 9 a 11 Smlouvy o fungování EU, pokud schodek podstatně a nepřetržitě klesal a dostal se na úroveň, která se blíží referenční hodnotě.“

3) Vkládá se nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 1 A

HOSPODÁŘSKÝ DIALOG*Článek 2a*

1. V zájmu prohloubení dialogu mezi orgány Unie, zejména mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí, a v zájmu zajištění větší transparentnosti a odpovědnosti může příslušný výbor Evropského parlamentu vyzvat předsedu Rady, Komisi a popřípadě také předsedu Evropské rady nebo předsedu Euroskupiny k vystoupení v tomto výboru za účelem projednání rozhodnutí Rady na základě čl. 126 odst. 6 Smlouvy o fungování EU, doporučení Rady podle čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU, výzvy Rady podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU a rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU.

Očekává se, že Rada se bude zpravidla řídit doporučeními a návrhy Komise nebo svůj postoj veřejně vysvětlí.

Příslušný výbor Evropského parlamentu může nabídnout členskému státu, jehož se daná rozhodnutí, doporučení nebo výzvy týkají, aby se výměny názorů zúčastnil.

2. Rada a Komise pravidelně informují Evropský parlament o uplatňování tohoto nařízení.“

4) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud Komise s plným přihlédnutím ke stanovisku uvedenému v odstavci 1 usoudí, že nadměrný schodek existuje, předloží v souladu s čl. 126 odst. 5 a 6 Smlouvy o fungování EU stanovisko a návrh Radě a informuje Evropský parlament o této skutečnosti.“;

b) v odstavci 3 se odkaz na „čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 3605/93“ nahrazuje odkazem na „čl. 3 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 479/2009“;

c) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Doporučení Rady podané v souladu s čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU stanoví nejvýše šestiměsíční lhůtu, během níž má dotčený členský stát přijmout účinná opatření. Pokud to vyžaduje závažnost situace, může být lhůta pro přijetí účinných opatření stanovena na tři měsíce. Doporučení Rady také stanoví lhůtu pro odstranění nadměrného schodku, jež musí

být ukončeno v roce následujícím po roce zjištění schodku, pokud nenastanou zvláštní okolnosti. Ve svém doporučení Rada požaduje, aby členský stát dosáhl ročních rozpočtových cílů, které jsou na základě prognózy, z níž doporučení vychází, v souladu s minimálním ročním zlepšením dosahujícím doporučené hodnoty nejméně 0,5 % HDP jeho cyklicky očištěného salda, bez vlivu jednorázových a dočasných opatření, aby se zajistilo odstranění nadměrného schodku ve lhůtě, která je stanovena v doporučení.

4a Ve lhůtě stanovené v odstavci 4 podá dotčený členský stát Radě a Komisi zprávu o opatřeních přijatých v reakci na doporučení Rady podle čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU. Zpráva obsahuje cíle týkající se veřejných výdajů a příjmů a diskrečních opatření na straně výdajů i příjmů, které jsou v souladu s doporučením Rady, a rovněž informace o přijatých opatřeních a charakteru předpokládaných opatření potřebných k dosažení těchto cílů. Členský stát tuto zprávu zveřejní.

5. Pokud byla v souladu s doporučením podle čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU přijata účinná opatření a pokud po přijetí uvedeného doporučení nastanou nepředvídané nepříznivé hospodářské okolnosti mající zásadní negativní důsledky pro veřejné finance, může Rada na doporučení Komise přijmout revidované doporučení podle čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU. S ohledem na rozhodující faktory uvedené v čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení může být v tomto revidovaném doporučení zejména prodloužena lhůta pro odstranění nadměrného schodku, a to zpravidla o jeden rok. Rada na základě hospodářských prognóz v doporučení posoudí, zda existují nepředvídané nepříznivé hospodářské okolnosti mající zásadní negativní důsledky pro veřejné finance. V případě prudkého hospodářského propadu v eurozóně nebo v Unii jako celku může Rada na doporučení Komise rovněž přijmout revidované doporučení podle čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU, za předpokladu, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu.“

5) V článku 4 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Jestliže se zjistí, že nebyla přijata žádná účinná opatření, učiní Rada své případné rozhodnutí podle 126 odst. 8 Smlouvy o fungování EU zveřejnit přijatá doporučení neprodleně po uplynutí lhůty stanovené v souladu s čl. 3 odst. 4 tohoto nařízení.

2. Rada při zvažování, zda byla v reakci na její doporučení vydaná v souladu s čl. 126 odst. 7 Smlouvy o fungování EU přijata účinná opatření, vychází při svém rozhodování ze zprávy předložené dotčeným členským státem v souladu s čl. 3 odst. 4a tohoto nařízení a z jejího provádění a rovněž z veřejně oznámených rozhodnutí vlády dotčeného členského státu.

Pokud Rada v souladu s čl. 126 odst. 8 Smlouvy o fungování EU zjistí, že dotčený členský stát nepřijal účinná opatření, podá o tom zprávu Evropské radě.“

6) V článku 5 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Případné rozhodnutí Rady vyzývající dotčený zúčastněný členský stát, aby přijal opatření ke snížení nadměrného schodku podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU, se přijme do dvou měsíců od rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 8 Smlouvy o fungování EU o tom, že nebyla přijata žádná účinná opatření. Ve výzvě Rada členský stát požádá, aby dosáhl ročních rozpočtových cílů, které jsou na základě prognózy, z níž výzva vychází, v souladu s minimálním ročním zlepšením dosahujícím doporučené hodnoty nejméně 0,5 % HDP jeho cyklicky očištěného salda, bez vlivu jednorázových a dočasných opatření, aby se zajistilo odstranění nadměrného schodku ve lhůtě, která je stanovena ve výzvě. Rada rovněž uvede opatření přispívající k dosažení těchto cílů.

1a Po výzvě Rady podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU podá dotčený členský stát Radě a Komisi zprávu o opatřeních přijatých v reakci na tuto výzvu. Aby mohla Rada v případě potřeby přijmout rozhodnutí podle čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení, obsahuje zpráva cíle týkající se veřejných výdajů a příjmů a diskrečních opatření na straně výdajů i příjmů a rovněž informace o opatřeních přijatých v reakci na konkrétní doporučení Rady. Členský stát tuto zprávu zveřejní.

2. Pokud byla v souladu s výzvou podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU přijata účinná opatření a pokud po přijetí výzvy nastanou nepředvídané nepříznivé hospodářské okolnosti mající zásadní negativní důsledky pro veřejné finance, může Rada na doporučení Komise přijmout revidovanou výzvu podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU. S ohledem na rozhodující faktory uvedené v čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení může být v této revidované výzvě zejména prodloužena lhůta pro odstranění nadměrného schodku, a to zpravidla o jeden rok. Rada na základě hospodářských prognóz ve výzvě posoudí, zda existují nepředvídané nepříznivé hospodářské okolnosti mající zásadní negativní důsledky

pro veřejné finance. V případě prudkého hospodářského propadu v eurozóně nebo v Unii jako celku může Rada na doporučení Komise rovněž přijmout revidovanou výzvu podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU, za předpokladu, že tím nedojde k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém horizontu.“

7) Články 6 až 8 se nahrazují tímto:

„Článek 6

1. Rada při zvažování, zda byla v reakci na její výzvu vydanou v souladu s čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU přijata účinná opatření, vychází při svém rozhodování ze zprávy předložené dotčeným členským státem v souladu s čl. 5 odst. 1a tohoto nařízení a z jejího provádění a rovněž z veřejně oznámených rozhodnutí vlády dotčeného členského státu. Zohledňuje se výsledek kontrolní mise vykonané Komisí v souladu s článkem 10a tohoto nařízení.

2. Pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU, uloží Rada sankce podle uvedeného článku. Takové rozhodnutí se přijme nejpozději do čtyř měsíců od rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU vyzývajícího dotčený zúčastněný členský stát, aby učinil opatření.

Článek 7

Pokud se zúčastněný členský stát nepodřídí jednotlivým aktům, které Rada postupně přijme v souladu s čl. 126 odst. 7 a 9 Smlouvy o fungování EU, je rozhodnutí Rady podle s čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU o uložení sankcí přijato zpravidla do šestnácti měsíců ode dne oznámení podle čl. 3 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 479/2009. V případě, že se uplatní čl. 3 odst. 5 nebo čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení, šestnáctiměsíční lhůta se odpovídajícím způsobem změní. V případě záměrně plánovaného schodku, o kterém Rada rozhodne, že je nadměrný, se použije zrychlené řízení.

Článek 8

Případné rozhodnutí Rady podle s čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU o zesílení sankcí se přijme nejpozději do dvou měsíců ode dne oznámení podle nařízení (ES) č. 479/2009. Případné rozhodnutí Rady podle s čl. 126 odst. 12 Smlouvy o fungování EU zrušit některá nebo všechna svá rozhodnutí se přijme co nejdříve, v každém případě však nejpozději do dvou měsíců ode dne oznámení podle nařízení (ES) č. 479/2009.“

8) V čl. 9 odst. 3 se odkaz na „článek 6“ nahrazuje odkazem na „čl. 6 odst. 2“.

9) Článek 10 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Rada a Komise pravidelně sledují provádění opatření“;

b) v odstavci 3 se odkaz na „nařízení (ES) č. 3605/93“ nahrazuje odkazem na „nařízení (ES) č. 479/2009“.

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

1. Komise zajistí nepřetržitý dialog s orgány členského státu v souladu s cíli tohoto nařízení. Za tímto účelem Komise zejména provádí mise s cílem zhodnotit aktuální hospodářskou situaci v členském státě a zjistit, zda existují rizika či obtíže při naplňování cílů tohoto nařízení.

2. U členských států, kterým byla vydána doporučení a výzvy v návaznosti na rozhodnutí podle čl. 126 odst. 8 a rozhodnutí podle čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU, je možné pro účely sledování na místě provádět posílený dohled. Dotčené členské státy předloží veškeré informace, které jsou nezbytné pro přípravu a provedení mise.

3. Komise může přizvat zástupce Evropské centrální banky k účasti na kontrolních misích v členském státě, jehož měnou je euro nebo který se účastní Dohody ze dne 16. března 2006 mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (*) (ERM II).

4. Komise podá o výsledcích mise uvedené v odstavci 2 zprávu Radě a může rozhodnout, že svá zjištění zveřejní.

5. V případě kontrolní mise podle odstavce 2 předá Komise dotčenému členskému státu svá předběžná zjištění, aby se k nim mohl vyjádřit.

(*) Úř. věst. C 73, 25.3.2006, s. 21.“

11) Články 11 a 12 se nahrazují tímto:

„Článek 11

Kdykoli Rada podle čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU rozhodne o uložení sankcí vůči zúčastněnému členskému státu, vyžaduje se zpravidla pokuta. Rada může rozhodnout o doplnění této pokuty jinými opatřeními podle čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU.

Článek 12

1. Pokuta se skládá z pevné složky ve výši 0,2 % HDP a z pohyblivé složky. Pohyblivá složka se rovná jedné desetíně absolutní hodnoty rozdílu mezi saldem vyjádřeným v procentech HDP za předchozí rok a buď referenční hodnotou pro saldo veřejných financí, nebo v případě, že nedodržení rozpočtové kázně zahrnuje kritérium dluhu, saldem veřejných financí vyjádřeným v procentech HDP, kterého mělo být dosaženo ve stejném roce podle výzvy vydané podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

2. Každý rok následující po roce, kdy byla uložena pokuta, dokud není rozhodnutí o existenci nadměrného schodku zrušeno, Rada hodnotí, zda dotčený zúčastněný členský stát přijal účinná opatření v reakci na výzvu Rady podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU. Při tomto každoročním hodnocení rozhodne Rada v souladu s čl. 126 odst. 11 Smlouvy o fungování EU o zesílení sankcí, jestliže se dotčený zúčastněný členský stát nepodřídil výzvě Rady. Pokud Rada rozhodne o uložení další pokuty, vypočítává se stejným způsobem jako pohyblivá složka pokuty uvedená v odstavci 1.

3. Žádná jednotlivá pokuta podle odstavců 1 a 2 nesmí překročit 0,5 % HDP.“

12) Článek 13 se zrušuje a odkaz na něj se v článku 15 nahrazuje odkazem na „článek 12“.

13) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Pokuty uvedené v článku 12 představují jiné příjmy ve smyslu článku 311 Smlouvy o fungování EU a jsou účelově vázány pro potřeby Evropského nástroje finanční stability. V okamžiku, kdy zúčastněné členské státy vytvoří jiný mechanismus stability pro poskytování finanční pomoci, aby zajistily stabilitu eurozóny jako celku, budou pokuty účelově vázány pro potřeby tohoto mechanismu.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 17a

1. Do 14. prosince 2014 a poté každých pět let Komise zveřejní zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

V této zprávě mimo jiné posoudí:

a) účinnost tohoto nařízení;

b) pokrok dosažený při zajišťování užší koordinace hospodářských politik a trvalé konvergence hospodářské výkonnosti členských států v souladu se Smlouvou o fungování EU.

2. Bude-li to vhodné, přiloží ke zprávě uvedené v odstavci 1 návrh změn tohoto nařízení.

3. Zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě.“

15) V celém nařízení (ES) č. 1467/97 se všechny odkazy na „článek 104 Smlouvy“ nahrazují odkazy na „článek 126 Smlouvy o fungování EU.“

16) V odstavci 2 přílohy se odkazy na „čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 3605/93“ ve sloupci I nahrazují odkazy na „čl. 3 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 479/2009“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. listopadu 2011.

Za Radu

předseda

J. VINCENT-ROSTOWSKI

II

(Nelegislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2011/85/EU

ze dne 8. listopadu 2011

o požadavcích na rozpočtové rámce členských států

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 126 odst. 14 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je třeba stavět na zkušenostech získaných během prvního desetiletí fungování hospodářské a měnové unie. Nedávný hospodářský vývoj vnesl do oblasti provádění fiskální politiky v celé Unii nové výzvy, a zejména zdůraznil nutnost posílit odpovědnost na vnitrostátní úrovni a stanovit jednotné požadavky na pravidla a postupy, které tvoří rozpočtové rámce členských států. Především je nezbytné upřesnit, co musí vnitrostátní orgány udělat, aby byla dodržena ustanovení Protokolu (č. 12) o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), a zejména článku 3 uvedeného protokolu.
- (2) Vlády a subsektory sektoru vládních institucí členských států spravují systémy veřejných účtů, které obsahují prvky, jako je účetnictví, vnitřní kontrola, účetní výkaznictví a audit. Tyto systémy by měly být odlišovány od statistických údajů, které se týkají výsledků veřejných

financí a jsou založeny na statistických metodikách, a od prognóz či rozpočtových opatření, které souvisí s budoucími veřejnými financemi.

- (3) Předpokladem tvorby vysoce kvalitních statistik, které je možno porovnávat mezi všemi členskými státy, jsou kompletní a spolehlivé postupy veřejného účetnictví pro všechny subsektory sektoru vládních institucí. Vnitřní kontroly by měly zajistit, aby bylo plnění stávajících pravidel vymáháno ve všech subsektorech sektoru vládních institucí. Nezávislé audity prováděné veřejnými institucemi, jako například Účetním dvorem, nebo soukromými auditními subjekty, by měly podporovat osvědčené mezinárodní postupy.
- (4) Dostupnost fiskálních údajů je základním požadavkem pro řádné fungování rámce rozpočtového dohledu Unie. Pravidelná dostupnost aktuálních a spolehlivých fiskálních údajů je klíčem k řádnému a dobře načasovanému monitorování, které na oplátku umožňuje rychlou reakci v případě neočekávaného rozpočtového vývoje. Rozhodujícím prvkem pro zajištění kvality fiskálních údajů je transparentnost, která vyžaduje pravidelnou veřejnou dostupnost těchto údajů.
- (5) Pokud jde o statistiku, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ⁽³⁾ stanovilo legislativní rámec pro vypracovávání evropské statistiky za účelem tvorby, uplatňování, monitorování a hodnocení politik Unie. Uvedené nařízení rovněž stanovilo zásady, kterými se řídí vývoj, vypracovávání a šíření evropské statistiky a jimiž jsou profesionální nezávislost, nestrannost, objektivita, spolehlivost, statistická důvěrnost a efektivita nákladů, přičemž uvádí přesné definice každé z těchto zásad. Nařízení Rady (ES) č. 479/2009 ze dne 25. května 2009 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství ⁽⁴⁾, posílilo pravomoci Komise ověřovat statistické údaje používané v rámci postupu při nadměrném schodku.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 28. září 2011 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 1.

- (6) Definice pojmů „veřejný“, „schodek“ a „investice“ jsou v Protokolu (č.12) o postupu při nadměrném schodku stanoveny s odkazem na Evropský systém integrovaných hospodářských účtů (ESA), nahrazený Evropským systémem národních a regionálních účtů ve Společenství, který byl přijat nařízením Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství⁽¹⁾ (dále jen „ESA 95“).
- (7) Dostupnost a kvalita údajů ESA 95 jsou zásadní pro zajištění řádného fungování rámce fiskálního dohledu Unie. Systém ESA 95 vychází z informací poskytovaných na aktuální bázi. Avšak tyto fiskální aktuální statistické údaje závisí na předchozím shromáždění údajů na hotovostní bázi nebo jejich ekvivalentu. Mohou hrát významnou roli při posilování včasného monitorování rozpočtu tak, aby nedocházelo k pozdnímu odhalování významných rozpočtových chyb. Dostupnost časových řad údajů o rozpočtovém vývoji na hotovostní bázi může odhalit skutečnosti, jež mohou být důvodem pro intenzivnější dohled. Fiskální údaje na hotovostní bázi (nebo ekvivalentní číselné údaje z veřejných účtů, nejsou-li údaje na hotovostní bázi k dispozici), které mají být zveřejněny, by měly zahrnovat alespoň celkové saldo, celkové příjmy a celkové výdaje. V odůvodněných případech, například pokud existuje velký počet místních vládních institucí, by včasné zveřejnění údajů mohlo záviset na vhodných metodách odhadu vycházejících ze vzorku institucí s následnou revizí využívající úplné údaje.
- (8) Neobjektivní a nereálné makroekonomické a rozpočtové prognózy mohou výrazným způsobem bránit účinnosti fiskálního plánování, a tím i narušit rozpočtovou kázeň, zatímco transparentnost a projednávání prognostických metodik může značně zvýšit kvalitu makroekonomických a rozpočtových prognóz pro fiskální plánování.
- (9) Pro zajištění toho, aby se při provádění rozpočtové politiky používaly realistické prognózy, má zásadní význam transparentnost, jež by měla zahrnovat veřejnou dostupnost nejen oficiálních makroekonomických a rozpočtových prognóz pro fiskální plánování, ale i metodik, předpokladů a relevantních parametrů, na nichž jsou tyto prognózy založeny.
- (10) Analýza citlivosti a odpovídající rozpočtové projekce doplňující nejpravděpodobnější makrofiskální scénář umožňují analyzovat, jak by se hlavní fiskální proměnné vyvíjely za různých předpokladů růstu a úrokových sazeb, a výrazně tak snižují riziko ohrožení rozpočtové kázně chybami v prognózách.
- (11) Prognózy Komise a informace týkající se modelů, na nichž jsou založeny, mohou členským státům poskytnout užitečné měřítko pro jejich nejpravděpodobnější makrofiskální scénář a zvyšují tak validitu prognóz používaných při rozpočtovém plánování. Míra, do jaké lze od členských států očekávat, že budou porovnávat prognózy používané pro rozpočtové plánování s prognózami Komise, se nicméně liší v závislosti na době přípravy prognózy a porovnatelnosti prognostických metod a předpokladů. Prognózy vypracované jinými nezávislými subjekty mohou rovněž poskytnout užitečná měřítko.
- (12) Podstatné rozdíly mezi zvoleným makrofinančním scénářem a prognózou Komise by měly být popsány a odůvodněny, zejména pokud se úroveň nebo růst proměnných ve vnějších předpokladech podstatně liší od hodnot, které obsahují prognózy Komise.
- (13) Vzhledem k vzájemné závislosti rozpočtů členských států a rozpočtu Unie, by v zájmu podpory členských států při vypracování rozpočtových prognóz Komise měla předkládat prognózy výdajů Unie vycházející z úrovně výdajů plánovaných ve víceletém finančním rámci.
- (14) Aby se usnadnilo vypracování prognóz používaných pro rozpočtové plánování a aby se vysvětlily rozdíly mezi prognózami členských států a Komise, měl by každý členský stát mít každoročně příležitost diskutovat s Komisí o předpokladech, na nichž jsou založeny makroekonomické a rozpočtové prognózy.
- (15) Kvalitu oficiálních makroekonomických a rozpočtových prognóz zásadním způsobem zlepšuje pravidelné, objektivní a komplexní hodnocení vycházející z objektivních kritérií. Důkladné hodnocení zahrnuje podrobné zkoumání hospodářských předpokladů, porovnání s prognózami připravenými jinými orgány a hodnocení úspěšnosti minulých prognóz.
- (16) Vzhledem k tomu, že rozpočtové rámce členských států založené na pravidlech prokazatelně účinně podporují odpovědnost členských států za dodržování fiskálních pravidel Unie a posilují rozpočtovou kázeň, měl by se rámec zesíleného rozpočtového dohledu Unie opírat o přísná numerická fiskální pravidla specifická pro jednotlivé země, jež jsou v souladu s rozpočtovými cíli na úrovni Unie. Přísná numerická fiskální pravidla by měla obsahovat jasně definované cíle a mechanismy

⁽¹⁾ Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1.

účinného a včasného monitorování. Tato pravidla by měla vycházet ze spolehlivé a nezávislé analýzy provedené nezávislými subjekty nebo subjekty, které jsou ve vztahu k fiskálním orgánům členských států funkčně samostatné. Politické zkušenosti kromě toho ukázaly, že aby numerická fiskální pravidla fungovala účinně, musí být jejich nedodržování spojeno s dopady, i když například jen v podobě ztráty dobrého jména.

(17) Podle Protokolu (č. 15) o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, nejsou pro Spojené království referenční hodnoty uvedené v Protokolu (č. 12) o postupu při nadměrném schodku, připojeném k uvedeným Smlouvám, přímo závazné. Povinnost zavést numerická fiskální pravidla, jež účinně podporují soulad s konkrétními referenčními hodnotami pro nadměrný schodek, a související povinnost zajistit soulad víceletých cílů ve střednědobém rozpočtovém rámci s takovými pravidly by se tedy neměly na Spojené království vztahovat.

(18) Členské státy by se měly vyvarovat procyklických fiskálních politik a v hospodářsky příznivém období by se mělo zvyšovat úsilí o fiskální konsolidaci. Vhodně vymezená numerická fiskální pravidla podporují plnění těchto cílů a měla by být zohledněna v právních předpisech členských států o ročním rozpočtu.

(19) Vnitrostátní fiskální plánování může být v souladu s preventivní i nápravnou složkou Paktu o stabilitě a růstu pouze tehdy, pokud pracuje s víceletou perspektivou a zaměřuje se zejména na dosahování střednědobých rozpočtových cílů. Střednědobé rozpočtové rámce slouží jako nezbytný nástroj k zajištění toho, aby rozpočtové rámce členských států byly v souladu s právními předpisy Unie. V duchu nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik⁽¹⁾ a nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku⁽²⁾ by se na preventivní a nápravnou složku Paktu o stabilitě a růstu nemělo nahlížet odděleně.

(20) I když schválení právních předpisů o ročním rozpočtu představuje základní krok v rozpočtovém procesu, v němž členské státy přijímají důležitá rozhodnutí o rozpočtu, většina fiskálních opatření má rozpočtové dopady, které dalece přesahují roční rozpočtový cyklus. Jednoletá perspektiva proto představuje nedostatečný

základ pro zdravé rozpočtové politiky. Aby došlo k zahrnutí víceleté rozpočtové perspektivy rozpočtového dohledu na úrovni Unie, mělo by být plánování právních předpisů o ročním rozpočtu založeno na víceletém fiskálním plánování, které vychází ze střednědobého rozpočtového rámce.

(21) Tento střednědobý rozpočtový rámec by měl mimo jiné obsahovat projekce každé hlavní položky výdajů a příjmů za rozpočtový rok a období po něm následující za předpokladu nezměněných politik. Každý členský stát by měl být schopen vhodně definovat nezměněné politiky a tyto definice by měly být zveřejněny spolu s příslušnými předpoklady, metodikami a ostatními relevantními parametry.

(22) Tato směrnice by neměla bránit nové vládě členského státu, aby aktualizovala střednědobý rozpočtový rámec státu s cílem zohlednit své nové politické priority. V takovém případě by nová vláda měla upozornit na rozdíly oproti předchozímu střednědobému rozpočtovému rámci.

(23) Ustanovení rámce rozpočtového dohledu stanoveného ve Smlouvě o fungování EU a zejména v Paktu o stabilitě a růstu platí pro celý sektor vládních institucí, který zahrnuje subsektory centrální vládní instituce, národní vládní instituce, místní vládní instituce a fondy sociálního zabezpečení, jak jsou definovány v nařízení (ES) č. 2223/96.

(24) Řada členských států zaznamenala silnou fiskální decentralizaci související s přenosem rozpočtových pravomocí na nižší úroveň vlády. Úloha těchto nižších úrovní vlády při zajišťování dodržování Paktu o stabilitě a růstu proto významně vzrostla a je třeba dbát zejména na to, aby se rozsah povinností a postupů stanovených ve vnitrostátních rozpočtových rámcích náležitým způsobem vztahoval na všechny subsektory sektoru vládních institucí, a to zejména, avšak nikoli výhradně, v členských státech se silnou fiskální decentralizací.

(25) Aby rozpočtové rámce účinně podporovaly rozpočtovou kázeň a udržitelnost veřejných financí, měly by komplexně pokrývat veškeré veřejné finance. Z toho důvodu by se měla věnovat zvláštní pozornost operacím těch subjektů a fondů sektoru vládních institucí, které nejsou součástí řádných rozpočtů na úrovni subsektorů a jež mají okamžitý nebo střednědobý dopad na rozpočtové pozice členských států. V rámci ročního rozpočtového procesu i střednědobých rozpočtových plánů by měl být uveden jejich souhrnný vliv na saldo a dluh sektoru vládních institucí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

- (26) Obdobně by měla být věnována náležitá pozornost existenci podmíněných závazků. Podmíněné závazky konkrétně zahrnují potenciální závazky závislé na tom, zda v budoucnosti nastane určitá nejistá událost, nebo současné závazky, u nichž není platba pravděpodobná nebo částku pravděpodobné platby nelze spolehlivě stanovit. Jedná se například o příslušné informace týkající se vládních záruk, úvěrů v selhání a závazků vyplývajících z činnosti veřejných společností, případně i včetně pravděpodobnosti a potenciálního data splatnosti podmíněného závazku. Je třeba náležitě zohlednit citlivost trhu.
- (27) Komise by měla pravidelně monitorovat provádění této směrnice. Měly by být určeny a sdíleny osvědčené postupy týkající se ustanovení této směrnice zabývajících se jednotlivými aspekty vnitrostátních rozpočtových rámců.
- (28) Jelikož cíle této směrnice, totiž jednotného dodržování rozpočtové kázně, jak vyžaduje Smlouva o fungování EU, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (29) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Tato směrnice stanoví podrobná pravidla týkající se charakteristických rysů rozpočtových rámců členských států. Tato pravidla jsou nutná pro zajištění plnění závazků členských států vyplývajících ze Smlouvy o fungování EU, pokud jde o vyvarování se nadměrných schodků veřejných financí.

Článek 2

Pro účely této směrnice se použijí definice pojmů „veřejný“, „schodek“ a „investice“ stanovené v článku 2 Protokolu (č. 12)

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

o postupu při nadměrném schodku připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU. Použije se také definice subsektorů sektoru vládních institucí uvedená v bodě 2.70 přílohy A nařízení (ES) č. 2223/96.

Kromě toho se použije tato definice:

„rozpočtovým rámcem“ se rozumí soubor opatření, postupů, pravidel a orgánů, které tvoří základ pro provádění rozpočtových politik vládních institucí, zejména:

- a) systémy rozpočtového účetnictví a statistického výkaznictví;
- b) pravidla a postupy pro přípravu prognóz při plánování rozpočtu;
- c) numerická fiskální pravidla specifická pro danou zemi, která přispívají k souladu provádění fiskální politiky členských států s jejich příslušnými závazky podle Smlouvy o fungování EU, vyjádřenými jako souhrnný ukazatel rozpočtových výsledků, jako například schodek veřejných financí, výpůjčky, dluh nebo jejich hlavní složky;
- d) rozpočtové postupy zahrnující procesní pravidla, z nichž vychází rozpočtový proces ve všech fázích;
- e) střednědobé rozpočtové rámce jako konkrétní soubor vnitrostátních rozpočtových postupů, které rozšiřují časový horizont pro tvorbu fiskální politiky nad rámec ročního plánování rozpočtu, včetně stanovení politických priorit a střednědobých rozpočtových cílů;
- f) opatření pro nezávislé monitorování a nezávislou analýzu s cílem posílit transparentnost prvků rozpočtového procesu;
- g) mechanismy a pravidla, kterými se upravují fiskální vztahy mezi veřejnými orgány napříč subsektory sektoru vládních institucí.

KAPITOLA II

ÚČETNICTVÍ A STATISTIKA

Článek 3

1. Pokud jde o vnitrostátní systémy veřejných účtů, v členských státech fungují systémy veřejných účtů, které komplexně a konzistentně pokrývají všechny subsektory sektoru vládních institucí a obsahují informace potřebné k vypracování akruálních údajů pro sestavení údajů založených na standardu ESA 95. Uvedené systémy veřejných účtů podléhají vnitřní kontrole a nezávislému auditu.

2. Členské státy zajistí, aby veřejnost měla včasný a pravidelný přístup k fiskálním údajům pro všechny subsektory sektoru vládních institucí, jak jsou definovány nařízením (ES) č. 2223/96. Členské státy zejména zveřejní:

a) fiskální údaje na hotovostní bázi (nebo ekvivalentní číselné údaje z veřejných účtů, nejsou-li údaje na hotovostní bázi k dispozici) s touto četností:

— měsíčně za subsektory centrálních vládních institucí, národních vládních institucí a fondů sociálního zabezpečení, a to do konce následujícího měsíce, a

— čtvrtletně za sektor místních vládních institucí, a to do konce následujícího čtvrtletí;

b) podrobnou srovnávací tabulku, z níž je patrná metodika přechodu mezi údaji na hotovostní bázi (nebo ekvivalentními číselnými údaji z veřejných účtů, nejsou-li údaje na hotovostní bázi k dispozici) a údaji dle standardu ESA 95.

KAPITOLA III

PROGNÓZY

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby fiskální plánování vycházelo z realistických makroekonomických a rozpočtových prognóz za použití nejnovějších informací. Rozpočtové plánování je založeno na nejpravděpodobnějším makrofiskálním scénáři nebo na obezřetnějším scénáři. Makroekonomické a rozpočtové prognózy se porovnávají s nejaktuálnějšími prognózami Komise a případně s prognózami jiných nezávislých subjektů. Podstatné rozdíly mezi zvoleným makrofinančním scénářem a prognózou Komise musí být popsány včetně odůvodnění, zejména pokud se úroveň nebo růst proměnných týkajících se vnějších předpokladů podstatně odchylí od hodnot obsažených v prognózách Komise.

2. Komise zveřejní metodiky, předpoklady a příslušné parametry, z nichž vycházejí její makroekonomické a rozpočtové prognózy.

3. S cílem podpořit členské státy při přípravě jejich rozpočtových prognóz zajistí Komise prognózy výdajů Unie založené na úrovni výdajů plánovaných ve víceletém finančním rámci.

4. V rámci analýzy citlivosti posuzují makroekonomické a rozpočtové prognózy vývoj hlavních fiskálních proměnných při odlišných předpokladech týkajících se tempa růstu a úrokových sazeb. Rozsah alternativních předpokladů použitých v makroekonomických a rozpočtových prognózách se řídí úspěšností předchozích prognóz a usilují o zohlednění příslušných rizikových scénářů.

5. Členské státy určí, která instituce je odpovědná za vypracovávání makroekonomických a rozpočtových prognóz, a zveřejní oficiální makroekonomické a rozpočtové prognózy vypracované pro fiskální plánování, včetně metodik, předpokladů a příslušných parametrů, na nichž jsou tyto prognózy založeny. Nejméně jednou ročně se členské státy a Komise zúčastní technického dialogu o předpokladech, z nichž vychází příprava makroekonomických a rozpočtových prognóz.

6. Makroekonomické a rozpočtové prognózy pro fiskální plánování jsou předmětem pravidelného, nezkresleného a komplexního hodnocení vycházejícího z objektivních kritérií, včetně hodnocení *ex post*. Výsledek tohoto hodnocení se zveřejní a zohlední se odpovídajícím způsobem při příštích makroekonomických a rozpočtových prognózách. Pokud hodnocení odhalí podstatné zkreslení ovlivňující makroekonomické prognózy po dobu nejméně čtyř po sobě následujících let, dotčený členský stát přijme nezbytná opatření a zveřejní je.

7. Čtvrtletní úroveň dluhu a schodku členských států zveřejní Komise (Eurostat) jednou za tři měsíce.

KAPITOLA IV

NUMERICKÁ FISKÁLNÍ PRAVIDLA

Článek 5

Každý členský stát uplatňuje numerická fiskální pravidla, které jsou pro něj specifická a která účinně podporují soulad s jeho povinnostmi v oblasti rozpočtové politiky vyplývajícími ze Smlouvy o fungování EU, a to ve víceletém rámci pro sektor vládních institucí jako celek. Tato pravidla podporují zejména:

a) soulad s referenčními hodnotami schodku a dluhu stanovenými v souladu se Smlouvou o fungování EU;

b) přijetí víceletého horizontu pro fiskální plánování, včetně dodržování střednědobého rozpočtového cíle členských států.

Článek 6

1. Aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy o fungování EU týkající se rámce rozpočtového dohledu Unie, numerická fiskální pravidla specifická pro danou zemi obsahují vymezení následujících prvků:

a) stanovení cíle a oblasti působnosti pravidel;

b) účinné a včasné monitorování souladu s pravidly na základě spolehlivé a nezávislé analýzy provedené nezávislými subjekty nebo subjekty, které jsou ve vztahu k fiskálním orgánům členských států funkčně samostatné;

c) důsledky nedodržení pravidel.

2. Obsahují-li numerická fiskální pravidla únikové doložky, musí tyto doložky stanovit omezené množství konkrétních okolností v souladu s povinnostmi členských států vyplývajícími ze Smlouvy o fungování EU v oblasti rozpočtové politiky a přísnými postupy, při nichž je dovoleno dočasné nedodržování pravidel.

Článek 7

Právní předpisy členských států o ročním rozpočtu musí zohledňovat jejich specifická platná numerická fiskální pravidla.

Článek 8

Články 5 až 7 se nepoužijí na Spojené království.

KAPITOLA V

STŘEDNĚDOBÉ ROZPOČTOVÉ RÁMCE

Článek 9

1. Členské státy vytvoří důvěryhodný a účinný střednědobý rozpočtový rámec, kterým se stanoví přijetí nejméně tříletého horizontu fiskálního plánování, a zajistí tak, aby vnitrostátní fiskální plánování bylo v souladu s perspektivou víceletého fiskálního plánování.

2. Střednědobé rozpočtové rámce zahrnují postupy stanovení těchto položek:

- a) komplexních a transparentních víceletých rozpočtových cílů týkajících se schodku sektoru vládních institucí, dluhu a jakéhokoli jiného souhrnného fiskálního ukazatele, jako jsou například výdaje, přičemž je třeba zajistit jejich soulad se všemi platnými numerickými fiskálními pravidly stanovenými v kapitole IV;
- b) projekcí pro každou hlavní položku výdajů a příjmů sektoru vládních institucí s podrobnějšími upřesněními pro úroveň subsektorů centrálních vládních institucí a fondů sociálního zabezpečení za rozpočtový rok a období po něm následující za předpokladu nezměněných politik;
- c) popisu plánovaných střednědobých politik s dopadem na sektor vládních institucí v členění podle hlavních položek příjmů a výdajů, z něhož je patrný průběh korekce za účelem dosažení střednědobých rozpočtových cílů ve srovnání s projekcemi při nezměněných politikách;
- d) hodnocení, jakým způsobem mohou plánované politiky svými přímými dlouhodobými dopady pravděpodobně ovlivnit dlouhodobou udržitelnost veřejných financí.

3. Projekce přijaté ve střednědobých rozpočtových rámcích vycházejí z realistických makroekonomických a rozpočtových prognóz podle kapitoly III.

Článek 10

Právní předpisy o ročním rozpočtu musí být v souladu s ustanoveními střednědobého rozpočtového rámce. Konkrétně projekce příjmů a výdajů a priority vyplývající ze střednědobého rozpočtového rámce, jak jsou uvedeny v čl. 9 odst. 2, tvoří základ pro přípravu ročního rozpočtu. Jakékoli odchýlení od těchto ustanovení musí být řádně vysvětleno.

Článek 11

Žádné ustanovení této směrnice nebrání nové vládě členského státu, aby aktualizovala střednědobý rozpočtový rámec státu s cílem zohlednit své nové politické priority. V takovém případě nová vláda uvede rozdíly oproti předchozímu střednědobému rozpočtovému rámci.

KAPITOLA VI

TRANSPARENTNOST VEŘEJNÝCH FINANČÍ A KOMPLEXNOST ROZPOČTOVÝCH RÁMCŮ

Článek 12

Členské státy zajistí, aby všechna opatření přijatá za účelem dodržení ustanovení kapitol II, III a IV byla konzistentní v rámci celého sektoru vládních institucí a komplexně pokrývala všechny jeho subsektory. To vyžaduje zejména konzistentnost účetních pravidel a postupů a spolehlivost výchozích systémů sběru a zpracování údajů.

Článek 13

1. Členské státy zavedou vhodné mechanismy koordinace napříč subsektory sektoru vládních institucí tak, aby byly všechny subsektory sektoru vládních institucí komplexně a konzistentně zahrnuty do fiskálního plánování, numerických fiskálních pravidel specifických pro danou zemi a přípravy rozpočtových prognóz a víceletého plánování stanoveného zejména ve víceletém rozpočtovém rámci.

2. Aby byla podpořena fiskální odpovědnost, je třeba jasně stanovit rozpočtové pravomoci veřejných orgánů v různých subsektorech sektoru vládních institucí.

Článek 14

1. V rámci ročního rozpočtového procesu členské státy určí a uvedou všechny subjekty a fondy sektoru vládních institucí, které nejsou součástí řádných rozpočtů na úrovni subsektorů, spolu s dalšími relevantními informacemi. Jejich souhrnný vliv na saldo sektoru vládních institucí a dluhy těchto subjektů a fondů sektoru vládních institucí musí být uvedeny v rámci ročního rozpočtového procesu i střednědobých rozpočtových plánů.

2. Členské státy zveřejní podrobné informace o dopadu daňových výdajů na příjmy.

3. Členské státy zveřejní příslušné informace, týkající se všech subsektorů sektoru vládních institucí, o podmíněných závazcích s potenciálně velkým dopadem na veřejné finance, což zahrnuje mimo jiné vládní záruky, úvěry v selhání a závazky vyplývající z činnosti veřejných společností, včetně jejich rozsahu. Členské státy rovněž zveřejní informace o držení majetkových účastech v soukromých a veřejných společnostech, pokud jde o ekonomicky významné částky.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2013. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů. Rada vybízí členské státy k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Unie sestavily vlastní srovnávací tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Komise vypracuje průběžnou zprávu o pokroku při provádění hlavních ustanovení této směrnice na základě relevantních informací členských států, kterou do 14. prosince 2012 předloží Evropskému parlamentu a Radě.

4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

1. Do 14. prosince 2018 zveřejní Komise přezkum vhodnosti této směrnice.

2. Přezkum mimo jiné vyhodnotí vhodnost:

- a) statistických požadavků pro všechny subsektory vládních institucí;
- b) koncepce a účinnosti numerických fiskálních pravidel v členských státech;
- c) obecnou úroveň transparentnosti veřejných financí v členských státech.

3. Do konce 31. prosince 2012 provede Komise posouzení vhodnosti mezinárodních účetních standardů pro veřejný sektor pro členské státy.

Článek 17

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 18

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 8. listopadu 2011.

Za Radu
předseda
J. VINCENT-ROSTOWSKI

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS